

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XI Nr. 2724 ★ Marți 15 noiembrie 1955 ★ 8 pagini 25 bani

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Nici o muncitoare sub normă...

Era ora amiezii când Magda Drasser, înconjurată de celelalte muncitoare din secția confecțiuni-hirtie, a fabricii „Flamura Roșie” din Sibiu, le povestea despre marea sărbătoare a tineretului lumii, Festivalul de la Varșovia.

„Entuziasmele înfîniri cu tinerii altor țări, vizitele pe care le-a făcut muncitorilor din fabricile Varșoviei, prietențiile ce le-a legat cu multe sportive... față amintiri frumoase pe care Magda Drasser n-a uitat să le povestească și tovarășelor ei de muncă. Mai mult s-a oprit cunoscuta handbalistă asupra întrecerilor de handbal pe care le-a susținut echipa noastră reprezentativă.

„La Varșovia, spunea Magda Drasser, noi am format un „tot” unitar și rezultatele s-au văzut: echipa noastră a cucerit locul I... „Ce-ar fi, a continuat ea, ca în secția noastră să fim la fel de unite și hotărâte ca într-o familie!” Tovarășele ei de muncă au aprobat-o cu entuziasm și de atunci,

în secția confecțiuni-hirtie a fabricii „Flamura Roșie” din Sibiu, nici o muncitoare nu lucrează sub normă. Mai mult, Magda Drasser, fruntașă în producție și cea mai bună jucătoare a echipei Flamura Roșie-Sibiu, a obținut în luna trecută o depășire de normă de 90 la sută... Tovarășii ei de echipă, Ilse Walzer, nu s-a lăsat nici ea mai prejos și despre aceasta vorbesc cele 74 de procente pe care le-a obținut peste prevederile planului.

„Panourile, gazetele de perete din fiecare secție, graficele de producție, care te întâmpină pretutindeni, vorbesc tuturor despre elanul cu care muncitorii de la „Flamura Roșie”-Sibiu, cinstesc cel de al II-lea Congres al Partidului. Handbalistele Magda Drasser și Ilse Walzer, tânărul fotbalist Ștefan Varga, alpinista Elisabeta Theil, sînt numai cîțiva dintre sutele de sportivi, care, alături de cei viștinși, obțin însemnate succese în cinstea Congresului Partidului.

Finala celui de al VIII-lea campionat de șah al R. P. R.

Favoriții turneului puși în dificultate în runda a III-a

Luni, participanții la finala celui de al VIII-lea campionat de șah al R.P.R. s-au așezat în fața meselor de joc, dimineața la orele 9. Runda a III-a a programat o serie de partide interesante și importante pentru viitoarea configurație a clasamentului așa că, cu toată ora matinală de începere, ea a fost urmărită de numeroși spectatori.

Inexplicabil de slab a jucat Ion Bălănel în întâlnirea cu I. Szabo. Încă din deschidere, fostul campion al țării a ajuns în dezavantaj, a pierdut un pion, apoi încă doi. Szabo a trecut partida într-un final de turnuri câștigat teoretic pe care Bălănel a reușit să-l ducă pînă la mutarea 72-a, cînd s-a recunoscut învins.

Neinspirat a jucat și celălalt maestru internațional, campionul R.P.R., dr. O. Troianescu. Adversarul său, clujeanul Breazu a preluat cu albele inițiativa, a atacat viguros pe flancul regelui dublindu-și turnurile pe coloana „g”. După schimbul general, dama albă a pătruns în dispozitivul de apărare al negrului și prin câteva șahuri „a cules” trei pioni. La mutarea 41-a Troianescu a cedat într-o poziție fără speranță.

Un alt favorit al concursului, maestrul V. Ciociltea, a avut mari dificultăți în întâlnirea cu Ruseșcu. Acesta, a condus foarte îndrăzneț un atac la rege, sacrificînd un nebun. Deși s-a apărut cu multă ingeniozitate, Ciociltea a trebuit să dea dama pentru turn și două piese ușoare. Cînd emoția din sală ajunsese generală, fostul nostru campion a reușit să găsească o poziție „arici”, care i-a adus o jumătate de punct foarte muncită.

Un mare interes a stîrnit partida Ghișescu—Günsberger. Cei mai tineri participanți ai turneului au manifestat în primele două runde o excelentă dispoziție de joc, deși, cu o zi înainte, Ghișescu pierduse nemeritat la Rădulescu. Ieri, tânărul șahist bucureștean s-a simțit în largul său în tăioasa apă-

Un aspect din sala de joc în timpul desfășurării rundei a II-a

rare Grünfeld, adoptată de Günsberger. El a dezlănțuit o adevărată „furtună” combinativă în urma căreia pionul său din „b2” a ajuns, după mari „aventuri”, la „b7”. În fața pierderii inevitabile de material, Günsberger s-a recunoscut învins la mutarea 24-a. Iată această frumoasă și instructivă „miniatură”:

Alb : Ghișescu

Negru : Günsberger

1. d4 Cf6, 2. c4 g6, 3. Cc3 d5, 4. Ng5 Ce4, 5. cd: C:c3, (5...C:g5

6. h4 e6, 7. hg: ed, 8. Dd2 urmat de Df4 și albul capătă șanse de atac pe flancul regelui). 6. bc: D:d5, 7. Cf3 Ng4, 8.e3 c5 (8...N:f3, 9. D:f3 D:g5, 10. D:b7) 9. Nb5+ Ce6, 10.c4 D:g5 (Această mutare duce inevitabil la pierdere. Preferabil era 10...Df5 11. h3 cu avantaj pentru alb). 11. C:g5 N:d1 12. T:d1 a6, 13. Na5 cd:, 14. ed: Nh6 15. d5! (cîștigă forțat). b5, 16. cb: Cb4, 17. b6+ Rf8, 18. Ce4

(Continuare în pag. 6-a)

DUPĂ TURNEUL VOLEIBALIȘTILOR NOȘTRI ÎN R. D. GERMANĂ ȘI ÎNAINTEA MECIULUI R. P. R. — FRANȚA

De aproximativ două săptămîni, sportivii și sportivele ce compun echipele reprezentative de volei ale țării noastre se găsesc, după cum se știe, în R. D. Germană, unde au fost invitați pentru o serie de antrenamente în comun cu voleibalistele și voleibaliștii germani.

Pe lângă antrenamente, în cadrul cărora a fost realizat un rodnic schimb de experiență, s-au desfășurat și câteva întâlniri, avînd drept scop, desigur, în primul rînd, verificarea celor exersate în ședințele de pregătire. Astfel, echipele noastre au susținut întâlniri: la Berlin la 6 noiembrie, în compania a două selecționate ale orașului; la Stroussberg la 8 noiembrie, băieții cu echipa Vorwärts iar fetele cu o selecționată a celor mai bune jucătoare din R. D. Germană; la Halle la 12 noiembrie cu reprezentativele orașului și, în sfîrșit, la Leipzig la 13 noiembrie — băieții cu echipa Wissenschaft (reprezentativa Institutului de Cultură

Fizică) și cu selecționata orașului Dresda, iar fetele cu două selecționate ale Leipzigului, — toate aceste meciuri fiind sîrșit cu victoria echipelor din R.P.R.

Cu prilejul acestor meciuri a ieșit clar în evidență progresul făcut de sportivii germani, care joacă astăzi mult mai bine decît în întrecerile de la Festival, atît în atac cît și în apărare, unde se fac remarcabile în special prin jocul bun în mișcare din linia a II-a.

În rîstimpul dintre antrenamente și meciuri, sportivele și sportivii noștri au făcut împreună cu sportivii germani câteva excursii, au vizitat cele mai însemnate monumente de artă și cultură, au legat desigur multe și trăniciose prietenii și fără doar și poate că, odată ajunși acasă, multe vor avea de povestit. Primele o vor face voleibalistele, care, părăsind astăzi Leipzigul, se vor împoia în patrie. Pînă la Praga ele vor călători împreună cu voleibaliștii din

Pregătirea pedagogică în centrul atenției antrenorilor

OCARTE groasă, cu scoarțe albastre. Pe coperta ei, un atlet gata să ia startul. Poți înțeli această carte în biblioteca antrenorului sau a studentului de la ICF, a atletului sau a profesorului de educație fizică. Nu e de mirare că se adresează unor categorii alte de largi de cititori, pentru că în paginile ei este adunat rodul muncii unuia dintre cei mai de seamă sportivi ai Uniunii Sovietice, maestrul emerit al sportului N.G. Ozolin. Re-numele său de atlet a fost întrecut apoi de cel de antrenor, de teoretician al culturii fizice, de pedagog. Sub această multiplă înfățișare se prezintă Ozolin cititorilor săi în cartea sa „Antrenamentul atletului” și pentru fiecare are sfaturi deosebit de prețioase. Cu precădere se adresează ei în lucrarea sa antrenorilor, educatorilor neobosiți ai tinerei generații. „Antrenorul trebuie să-și iubescă munca, să trăiască pentru ea, să se străduiască mereu să obțină cele mai bune rezultate în activitatea sa, scrie Ozolin. Pentru a duce cu succes munca de educație a tineretului și pentru a putea rezolva numeroasele sarcini ale antrenamentului, antrenorul trebuie să aibă cunoștințe și experiență. Dar nici una nici alta nu vin de la sine. E nevoie de multă învățătură, de însușirea cunoștințelor, de cercetări, de comparații, de acumularea experienței pedagogice și sportive”. Din diferitele probleme pe care le ridică aceste cuvinte ale lui Ozolin să desprindem una singură: pregătirea pedagogică a antrenorului. Cît de important este acest aspect din activitatea de zi cu zi a antrenorului!

Antrenorul vine în contact nemijlocit cu cercuri largi de sportivi. Prin mîna lui trece un material uman bogat și felurit și stă în puterea lui să-l modeleze, să-l formeze pentru viață. A transmite sportivului numai abilități și deprinderi, a contribui doar la asimilarea tehnicii și tacticilor sportive avansate, înseamnă a lăsa lucrurile la jumătate. Rolul pedagogic al antrenorului nu se rezumă la aceasta. În plus, el trebuie să educe pe sportivi, să influențeze în mod favorabil asupra personalității acestora, asupra concepției lor despre viață. Să le formeze trăsăturile omului nou, constructor al socialismului. În aceasta constă frumusețea muncii de antrenor. În această constă superioritatea antrenorului de tip nou asupra antrenorului din țările capitaliste, pe care-l preocupă numai să știe cît profit se poate obține de pe urma sportivilor săi.

În țara noastră nivelul pregătirii antrenorilor a crescut simțitor în ultimii ani. Tot mai mulți antrenori au înțeles că rezultatele lor bune sînt chezașuite de felul cum știu să îmbine procesul de instruire cu cel de educare, că rolul lor este de a fi nu numai pedagogul care predă noțiunile sportive ci și cel apropiat de sufletul fiecărui sportiv, de preocupările fiecăruia din elevi. Asemenea exemple ne oferă antrenorii Ion Arnăutu (atletism), Dumitru Sulică

(schi), Pavel Barcani și Zoltan Török (canotaj), Gorgorin, Sepci, Marian (fotbal), Vasile Popescu (baschet), Gh. Petrescu (volei), Vasiliu, Iosif Toth (natație), Ion Kunst (handbal) și alții. Acești antrenori au privit cu seriozitate problema pregătirii lor pedagogice. Ei caută cu perseverență căile cele mai bune pentru educarea sportivilor. Una din explicațiile bunelor rezultate obținute de acești antrenori în activitatea lor trebuie căutăată desigur și în acest aspect. Mai există însă antrenori pentru care ridicarea măiestriei pedagogice nu este o preocupare, care păstrează și aplică încă în activitatea lor concepția greșită potrivit căreia îndatorirea antrenorului se rezumă numai la pregătirea tehnică a sportivilor. Astfel se prezintă situația cu majoritatea antrenorilor de lupte și de scrimă.

O mare importanță pentru educarea sportivilor o are personalitatea antrenorului, comportarea sa. Antrenorul exercită o foarte mare acțiune pedagogică prin propriul său exemplu, prin toate purtările sale, prin curățenia costumului, prin manierele sale, prin atitudinea sa față de muncă, față de oameni, scrie Ozolin. Într-adevăr, cele mai elementare cerințe pedagogice impun educatorului să țină seama de influența pe care o poate exercita prin exemplul său asupra elevului. Cu atît mai regretabile apar comportările acelor antrenori, ca de pildă antrenorul de fotbal Nicolae Covaci, care prin viața nesportivă pe care o duc, prin purtarea necorespunzătoare față de sportivi, oferă acestora un prost exemplu, dăunează educării lor.

În fața tuturor antrenorilor noștri stau sarcini importante în ceea ce privește pregătirea lor pedagogică. Antrenorii trebuie să acorde o importanță deosebită ridicării nivelului lor ideologic și politic, pentru a putea educa pe sportivi în spiritul moralei comuniste, Dorința de a cunoaște tot mai mult, de a se instrui neconținut, de a citi tot ceea ce a apărut interesant în literatura de specialitate, de a căuta și găsi metode noi pentru pregătirea sportivilor, trebuie să caracterizeze pe antrenori. Cu atît mai bune vor fi roadele muncii educative a antrenorului, cu cît el însuși va da dovada acelor calități ca voința, dirigența, spiritul de inițiativă, curajul, care trebuie să devină un bun al sportivilor. Antrenorii trebuie să dea dovadă de spirit critic și autocritic, să promoveze acest spirit în activitatea colectivului pe care-l conduc.

Ridicarea măiestriei pedagogice a tuturor antrenorilor noștri nu este cu puțință fără un larg schimb de experiență în această problemă. În coloanele ziarului nostru, antrenorii pot arăta felul cum își perfecționează pregătirea pedagogică, pot înfățișa diferite aspecte din activitatea lor pedagogică. Organizarea unei discuții pe această temă cu antrenorii din fiecare ramură de sport ar fi binevenită și trebuie să intre în obiectivul colegiilor centrale de antrenori.

Jucătorii francezi vor susține astăzi-seară și joi seară ultimele meciuri de verificare, în sala „Pierre de Coubertin”, unde va avea loc și întâlnirea dintre echipele Republicii Populare Romîne și Franței.

Înainte de toate amănunte, pe care ni le vor da desigur chiar jucătorii noștri, odată ajunși la Paris, vă vom spune care este arbirul ales să conducă întâlnirea de simăută: jugoslavul Zec Zivozin, binecunoscut sportivilor noștri din timpul campionatelor europene de la București.

Vestile primite din Paris ne vorbesc despre atenția cu care lucrează la antrenamentele jucătorilor francezi, a căror pregătire — desfășurată sub conducerea antrenorului Mattoret — este pe terminate. Echipa națională a Franței — selecționată în urma meciului

Nu uitați echipamentele și materialele sportive de vară!

Sunt multe semne care anunță sosirea iernii. Dacă ar fi să privim numai la copacii desfrunziți și încă ar fi de ajuns pentru a ne da seama că n-a mai rămas multă vreme până când fulgii de zăpadă vor prinde să se cearnă din înălțimi. Atunci, cu mic și mare, tineri și vârstnici, oameni care trăiesc și născocesc pe întinșurile patriei noastre, vor putea gusta din plin bucuriile minunate ale iernii. Vor reînțepe meciurile de hochei, întrecerile de patinaj artistic și patinaj viteză, concursurile de schi și de bob. Vor izbucni din nou vesele și aprige bătații cu bulgări de omăt. Derdelușurile, aceste pirtii în miniatură, vor răsună iar de glisurile voioase ale copiilor și chipurile îmbujorate de ger ale miciiștilor sportivi ne vor reaminti că iarna nu trebuie nicidecum petrecută „la gura sobei”.

Desigur, venirea iernii nu se caracterizează numai prin „infrigurata” așteptare a sportivilor de a ieși „la lucru” în sporturile de sezon, pe care le-au îndrăgit. Foarte multă „bătăie de cap” au în timpul acesta și consiliile colectivelor sportive. Am putea spune chiar: cea mai mare „bătăie de cap”. Într-adevăr, apropierea sezonului sportiv de iarnă înseamnă grijă deosebită pentru pregătirea din timp a condițiilor necesare activității sportive din lunile cele mai friguroase. Sînt doar altele de făcut: de pregătit terenurile, de reorganizat unele secții pe ramuri de sport (în sporturile de iarnă) și de înființat, acolo unde, de procurat sau de recondiționat echipamentul și materialele sportive specifice sezonului și multe altele. Asemenea preocupări laudabile există la multe colective sportive din țară, printre care, potrivit relațiilor subredacțiilor și corespondenților voluntari, se numără Locomotiva I.C.C.F. din Cluj, Progresul I.T.B. din București, Recolta Valea Teancului (regiunea Ploiești) și multe altele.

Dar grija pentru pregătirea activității sportive de iarnă cu tot cortegiul de preocupări specifice, poate duce, dintr-o greșită orientare, la neglijarea unui important aspect al problemei. Iată despre ce este vorba. În cele mai multe colective sportive, odată cu începerea pregătirilor de iarnă, pe măsură ce sporturile „de vară” își încetează treptat activitatea, nimeni nu se mai ocupă de problema materialelor și echipamentelor din sporturile caracteristice lunilor călduroase. În multe magazine, asemenea materiale și echipamente zac neîngrijite, murdare, degradate, așteptînd sosirea primăverii pentru a fi luate din nou în... considerație. Este de la sine înțeles că o asemenea atitudine față de materialele și echipamentele sportive de vară, oricît de laudabile ar fi eforturile în direcția punerii la punct a materialelor și echipamentelor sportive de iarnă, nu poate să însemne o notă bună pentru respectivul colectiv sportiv.

Paralel cu pregătirea activității sportive de iarnă, cu toată complexitatea problemelor care se pun în această acțiune, trebuie să se ia măsuri grabnice și practice pentru îngrijirea materialelor și echipamentelor din sporturile care trec la... iarnă.

Acste materiale și echipamente trebuie curățate, recondiționate și verificate, iar apoi așezate în ordine și curățenie în magazia colectivului sau, în orice caz, într-un loc potrivit, ferit de intemperii. În felul acesta, la primăvară, cînd vom pune schiurile, patinele și crosele „în cui”, vom avea create cel puțin o parte din condițiile care asigură o bună și rodnică activitate sportivă: echipamente și materiale în bună stare curate și în cantitate îndestulătoare.

Iată că deși nu este „miez” de vară, totuși unele probe atletice se pot desfășura în condiții bune, așa cum arată în fotografie antrenorul Irina Tacorian

Carnet medical

Citeva sarcini actuale

Actuala perioadă, care marchează încheierea activității competiționale oficiale într-o serie de sporturi și deschiderea ei în sporturile specifice iernii și în cele de sală, ridică o serie de importante probleme medico-sportive. Începînd cu examinarea atenă a sportivilor fruntași, pentru a se urmări influența activității competiționale din timpul lunilor trecute și pentru a se fixa indicațiile în funcție de caracteristicile individuale, pentru perioada de tranziție și terminînd cu examenul medical periodic al celorlalți sportivi, care au o activitate competițională continuă (fără a mai vorbi de urmărirea atenă a sportivilor care abia acum intră în perioada competițională), medicul sportivi au o serie de sarcini de primă importanță. Dar nu la aceste sarcini se vor referi rîndurile de față. Nu trebuie să uităm că, odată cu primele zile de iarnă, mii și mii de tineri și tinere vor intra într-o susținută activitate sportivă de mase. La startul Spartachiadei Tineretului, ca și al concursurilor pentru trecerea normelor de iarnă G.M.A., se vor prezenta zeci de mii de oameni ai muncii, iar mulți dintre ei vor face cu această ocazie, primii pași în sport. Nu mai este nevoie, credem, să accentuăm asupra importanței examenului medical efectuat acestor sportivi, pentru că, sîntem convingiți, fiecare medic-examinator este conștient de răspunderea ce-i revine, atunci cînd își pune viza pe tabelul de participanți sau pe carnetul de aspirant G.M.A.

al unui concurent. Dacă revenim asupra acestei probleme, o facem, în special, pentru a ne adresa activiștilor sportivi-instructori, antrenori și responsabili cu instruirea sportivă din întreprinderi și instituții, care, se pare, nu înțeleg încă importanța examenului medical al concurenților înaintea concursurilor sau a competițiilor de mase.

Cu ocazia ultimei competiții de mase de mare amploare — crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie” — au fost destul de numeroase cazurile cînd arbitrii concursurilor au fost siliți să respingă concurenți care nu puteau aduce dovada că au efectuat examenul medical. Aceasta a fost însă cea mai... fericită eventualitate, pentru că nu întotdeauna conducătorii concursurilor au fost atît de întransigenți și... au închis ochii asupra acestei „omisii”, de mică importanță (după părerea lor). Fără a dori să prezentăm situația în culori prea întunecate, sîntem totuși obligați să atragem atenția că astfel de „mici omisii” pot duce la rezultate contrarii celor urmărite prin organizarea competițiilor de mase. De aceea, repetăm apelul pe care nu odată l-am adresat activiștilor sportivi: convingeți pe sportivi de importanța examenului medical. Îngrijiiți-vă de mobilizarea sportivilor la examenul medical și prezentați-i pe grupe, în mod organizat, de comun acord cu medicul sportiv, la acest examen. Nu permiteți nici unui sportiv participarea la concurs fără viza medicului!

CHIAR ȘI IARNA...!

„Eh, a venit iarna! Acum avem timp de...stat”. Cam așa obișnuiau unii sportivi să „întîmpine” sosirea acestui anotimp, pînă acum vreo cîțiva ani, cînd primii fulgi de nea sau prima șfichiulă de ger, erau semnale sigure pentru încetarea activității într-o serie întregă de ramuri sportive.

Astăzi, lucrurile s-au schimbat dar din păcate mai sînt unii care așteaptă venirea iernii ca pe un... concediu plăcut. Aceștia sînt însă puțini față de marea masă a tinerilor sportivi, care au învățat din minunata practică a sportului sovietic, să prelungească activitatea sportivă în aer liber cît mai mult cu putință!

Sportivii noștri fruntași au aplicat în munca lor de pregătire experiența sportului sovietic, făcînd uneori chiar antrenamente și concursuri pe zăpadă. Și lucrul acesta nu le-a stricat de loc. Dimpotrivă, rezultatele au fost mai bune.

Iată că noi ridicăm o interesantă problemă în fața activiștilor sportivi și anume: ce va de o prelungi activitatea sportivă în aer liber a sportivilor neclasificați și, în special, a aspiranților G.M.A., atît timp cît vremea nu este total defavorabilă. De exemplu, în cadrul complexului G.M.A. sînt o serie de probe atletice

care pot fi trecute cu ușurință, chiar dacă nu ne aflăm în luna iunie sau iulie. Ca să nu mai amintim aici probe de cros, despre care nimeni nu se poate îndoi că poate fi trecut chiar în vreme de iarnă! Vom spune însă că probele de aruncări și sărituri pot fi și ele organizate chiar în condiții atmosferice mai vitrege.

De pildă, aruncarea greutății sau a discului nu este mult împiedicată de o temperatură mai scăzută. Totuși este să-i pregătim pe aspiranții G.M.A. astfel ca și în condiții atmosferice nefavorabile să-și poată trece cu succes normele la probele atletice. De asemenea săritura în lungime sau în înălțime sînt probe care pot fi trecute chiar la o temperatură mai scăzută.

Cu atît mai serios se pune această problemă, cu cît vremea este încă bună pentru ca aspiranții să poată trece mare parte din normele atletice ale complexului G.M.A. Zilele călduroase de acum și chiar cele de sfîrșit de noiembrie sau început de decembrie pot și trebuie să fie din plin folosite pentru trecerea normelor atletice G.M.A.

Pentru aceasta, consiliile colectivelor sportive au datoria să stimuleze activitatea comisiilor de pregătire și examinare G.M.A.

Centrele de schi ale asociației Recolta

Este un lucru bine cunoscut că în satele patriei noastre sportul și-a căpătat noi și devotați prătenii. În special iarna, cînd oamenii muncii de pe ogoare au mai mult răgaz pentru activitatea sportivă, șahul sau schiul ocupă o bună parte din timpul liber al tinerilor țărani muncitori.

Dar și într-un sport și în celălalt „tainele” măiestriei nu sînt de loc ușor de... prins. La șah, amărăciunea înfrîngerilor de început, iar la schi amintirea — nu tocmai plăcută — a primelor căzături, constituie lucruri de neevitat, atînci cînd ești hotărît să devii bun șahist sau bun schior.

Pentru a înlesni și mai mult învățarea schiului de către oamenii muncii de la sate dornici să practice acest minunat sport de iarnă, din inițiativa consiliului central al asociației Recolta, consiliile sportive regionale ale acestei asociații vor organiza la iarnă o serie de centre de schi în fiecare regiune.

Școlul lor l-am amintit mai sus, în citeva cuvinte. Important este însă faptul că, în cea mai mare parte a regiunilor, au început de pe acum pregătirile în vederea organizării acestor centre de schi. Astfel, subredacția noastră din Orașul Stalin ne anunță că în regiunea

Stalin vor funcționa trei centre de schi. Primul, cel de la Fundata, va fi compus din două grupe și va avea ca instructor pe sportivul fruntaș Vasile Olteanu și Moise Gîrbacea. La cel de al doilea centru, care va funcționa în Săcele, instructor va fi prof. I. Tocitu, iar la cel de al treilea (Cisnădie), de pregătirea „elevilor” se va ocupa instructorul Enric Simonis. Consiliul sportiv Recolta din regiunea Stalin a luat toate măsurile pentru a asigura echipamentul necesar, în așa fel încît celor 300 de tineri care vor participa la aceste centre să li se creeze cele mai bune condițiuni de practicare a schiului.

De asemenea, în Regiunea Autonomă Maghiară, în regiunea Bacău și în regiunea Cluj pregătirile sînt într-un stadiu avansat. Centre puternice de schi vor fi cele din comuna Agăș (raionul Moinești) reg. Bacău și din Valea Strîmbă (raionul Gheorgheni) Regiunea Autonomă Maghiară, unde se fac intense pregătiri pentru amenajarea pirtiiilor. Frumoase realizări în acest domeniu s-au obținut și în regiunea Timișoara, unde în 9 raioane vor funcționa 17 centre de schi, ceea ce va permite cîtorva sute de țărani muncitori din această regiune să învețe schiul.

LA ȘCOALA AEROMODELIȘTILOR

...Spectatorii se ridicaseră în picioare. Cu mișca streașină la ochi, cercetau împrejurimile. Nimeni nu descoperea însă de unde venea acel biziit asurzitor. Se iscase deodată, din senin. Multe priviri părăsiseră atrăgătoare evoluții acrobatiche ale avioanelor și căutau cu insistență spre pămînt. Da, parcă dintr-acolo venea zgomotul. Într-adevăr, de pe covorul de iarbă verde luase startul un „puț” de avion. Și după ce era atît de gălăgios, mai zbura și cu o viteză de peste 140 km. la oră...

Desigur, dragi cititori, vă dați seama cu ușurință că „jucăria” despre care vorbeam mai sus era un aeromodel cu zbor captiv de 2,5 cm. și că cele relatate s-au petrecut cu prilejul mitingului aviatice de la începutul lunii septembrie. Dar să lăsăm faptele întimplite cu peste două luni în urmă și să vizităm împreună școala unde se formează vrednicii mînuitori ai unor asemenea avioane-„jucării”.

Pe aleile parcului „23 August” pomii își scutură podoaba. Frunzele ruginii se aștern fosnînd pe pămîntul reavăn și rece. Vizitatorii frumosului parc s-au rărit și ei. În aceste ore ale dimineții, doar dintr-un colț îndepărtat răzbate pînă la noi zvon de voce bună, linărească. Dacă ar fi iarnă, ne-am

închipui poate că ne aflăm în apropierea unui derdeluș. Zgomotul vine însă din curtea centrului experimental de aeromodel, unde instructorul Ștefan Purice împărlăsește cunoștințele lui avansate, zecilor de aeromodeliști veniți din toată țara la cursul de perfecționare. Elevii ascultă cu atenție fiecare explicație, căutînd să-și întipărească în minte cît mai multe amănunte. G. Craioveanu își pune din nou în mișcare năzdrăvanul lui model. Împrejurimile sînt iarăși învăluite în zgomot asurzitor. Modelul se zbate în aer de parcă ar vrea cu tot dinadinsul să scape din strînsoarea cablului și să pornească spre alte zări. Dar aceasta a fost numai o demonstrație. Olimpia Ceaușu, Gheorghe Arghir și Șerban Gordon ar fi dorit din toată inima să „piloteze” și ei un astfel de model. Dar cursurile abia au început. Elevii sînt la capitolul... planoare. Mai tîrziu însă, poate că dorința lor va fi îndeplinită.

„Pe fruntea tinerei Olimpia Ceaușu, muncitoare la o întreprindere din Pucioasa, au apărut boabe mici de sudoare. Finisarea nervurilor pentru aripa modelului cere multă răbdare și dibăcie. O neatenție cît de mică și munca încredințată de citeva ore s-ar irosi în zadar. De aceea „stă” aplecată

cu atenție asupra mesei de lucru și nici nu ia în seamă glumele băieților. Lucrează mereu mai repede, mai bine. Dar, tot acolo, pe pista de decolare, a încolțit în inima ei o mare dorință. În cel mai scurt timp, ea ar vrea să dovedească tuturor colegilor de la cursul de perfecționare, că este capabilă nu numai să piloteze un model captiv, ci chiar să-și construiască cu mîinile ei îndemîna-

tice. De o bucată de vreme s-a și apucat de treabă. Măsoară, calculează, șlefuieste și în fiecare zi bucățelele de placaj așezate cap la cap prind înfățișarea micului avion. Silueta modelului este frumoasă. După ce l-om vedea zburînd, vom mai vorbi poate de Olimpia Ceaușu și de realizările ei.

B. MARICA
V. GODESCU

Sportul aeromodelismului se învață construind... (Foto: I. Mihăică)

Un laborator de cercetări științifice: catedra de fiziologie de la I. C. F.

Când ești insuflă de un gând, înd dorești cu adevărat să crezi ceva folositor, chiar dacă nu ai cele mai bune condiții de lucru, totuși ești aserți pe muncă și nu precupești nici un efort. Când vezi însă că ești încurajat, că și se crează ondiții din ce în ce mai bune, și vezi roadele muncii, atunci e simți stimulat și vrei parcă să muncești mai mult, mai bine, răspunzi prin fapte și mai mari încrederii ce îți se acordă.

Așa s-a petrecut și cu componenții catedrei de fiziologie de la Institutul de Cultură Fizică din București, despre care ne vom ocupa în rândurile ce urmează. Trebuie să precizăm însă că nu ne vom ocupa de modul în care se achită ei de îndatoririle didactice, ci de munca lor, de zi cu zi, în domeniul cercetărilor științifice, atât de necesare dezvoltării sportului din țara noastră. De asemenea, trebuie să subliniem că această catedră nu este singura care se ocupă de asemenea cercetări, ci, alături de toate celelalte catedre ale Institutului, îndeplinește un plan de muncă general al Institutului de Cultură Fizică, care se preocupă de problemele antrenamentului sportiv.

La catedra de fiziologie de la I.C.F. această activitate a fost privită întotdeauna ca o îndatorire de onoare. Colectivul care alcătuiește catedra a fost și este animat de dorința de a studia, de a cerceta, neprecupețind nici un efort pentru a găsi noi căi, noi mijloace de a contribui la munca de îmbunătățire a procesului de instruire-antrenament al sportivilor.

Trecând la activitatea propriuzisă, ne vom opri la problema cercetărilor asupra modificărilor fiziologice în aplicarea eforturilor mari în antrenamentul gimnastelor frunțase. Această problemă este deosebit de importantă pentru creșterea randamentului gimnastelor, iar din cercetările efectuate s-a putut constata că antrenamentele intense dau rezultate excelente, dar numai printr-un sever și continuu control al antrenamentului. Lipsa de control poate împiedeca obținerea rezultatelor scontate și, mai mult chiar, poate dăuna sănătății sportivului respectiv. În timpul experimentului, controlul a fost efectuat cu rigurozitate asupra tensiunii arteriale, funcțiilor circulatorii, kinoradiografia inimii (toate acestea ne dau elemente pentru aprecierea dinamicii circulatorii), respirației (ventilația pulmonară), etc. Prin cercetarea activității nervoase superioare, a excitabilității neuromusculare (cronaxia), s-au putut trage unele concluzii deosebit de folositoare muncii de instruire-antrenament a sportivilor respectivi.

Practic, prin aceste experiențe s'nt sesizate caracteristicile și limitele de rezistență la efort ale individului. În funcție de modificările înregistrate au fost date indicații prețioase pentru procesul de individualizare a antrenamentului. S-a constatat, de pildă, că maestra sportului Elena Leuștean poate face eforturi intense, dar necesită pauze dese; iar maestra sportului Anica Ticu este foarte rezistentă la eforturi mari și de lungă durată. Antrenorul Petre Dungaci a găsit un real sprijin în rezultatele studiului și activitatea sa a fost îmbunătățită prin datele furnizate de experiment.

Trebuie să știți însă că un asemenea experiment necesită multe ore de muncă efectivă și multe aparate foarte prețioase și foarte costisitoare, care au fost puse la dispoziție de C.C.F.S. și I.C.F. Colectivul care a lucrat în această problemă, alcătuit din: dr. Al. Partheniu, dr. Adrian Ionescu, dr. Georgeta Georgescu, dr. Al. Bădin și condus de șeful catedrei profesor dr. Florian Ulmeanu, a muncit cu multă râvnă și a știut să fie cu adevărat folositor. Aparate întrebuințate?

Oscilografii arteriali, gazometrul, cronoximetrul, etc., folosite fie la locul de antrenament, fie în laboratorul catedrei.

Paralel cu cercetarea amintită mai sus, un alt colectiv al catedrei de fiziologie de la I.C.F. s-a ocupat de modificările fiziologice în eforturile de intensitate maxi-

mală la atleți. Dr. Traian Dumitrescu și dr. E. Ruggendorf au urmărit modificările circulației și respirației ale unor atleți, care aplicau ardenamente de intensitate maximală, sub conducerea antrenorului Földvari.

Anul acesta, cercetările asupra eforturilor de mare intensitate au fost adâncite, abordându-se un aspect particular al problemei: stabilirea eficacității antrenamentului prin întrebuințarea particularităților metodicii de dezvoltare a rezistenței la alergătorii de viteză. În această cercetare s-a realizat o colaborare între catedra de fiziologie și catedra de atletism din partea căreia au fost delegați 3 asistenți (Iutta Haffer, D. Roman și I. Drăghici). De asemenea, trebuie menționate entuziasmul și seriozitatea unor studenți care participă la aceste experiențe și care dovedesc că s'nt de dornici să învețe, să-și ridice tot mai mult nivelul profesional. Cornelia Pristavu (anul IV), A. Istudor, Maria Petrescu, Valeriu Munteanu, V. Gavrilă, Gh. Teșu, C. Bădescu (toți anul III) fac parte din acest colectiv și nu ne îndoiim că munca lor, seriozitatea cu care privesc de pe acum activitatea de cercetări științifice, le va fi foarte utilă în viitoarea lor muncă de profesori de educație fizică.

În general, cercetările au fost axate pe studierea aplicării antrenamentelor intense, problemă deosebit de importantă pentru antrenorii și sportivii din țara noastră. Este cunoscut faptul că antrenamentele de mare intensitate s'nt singurele care pot aduce rezultate superioare. Ele nu pot fi aplicate însă „în general”, ci numai după un studiu amănunțit, după cercetarea complexă a fiecărui individ în parte. Munca cercetătorilor este deosebit de importantă pentru realizarea individualizării antrenamentului, iar rezultatele înregistrate au dovedit în mod elocvent acest lucru.

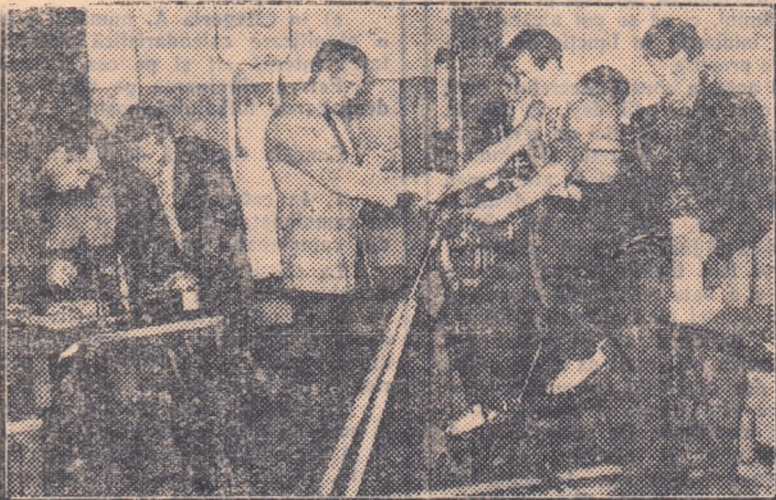
Nu putem să nu amintim de colaborarea dintre catedra de fiziologie de la I.C.F. și catedrele

altor institute, colaborare care a existat întotdeauna și a dat roade frumoase. Chiar în ultimul experiment, ajutorul dat de dr. Sorin Schiau și dr. Liviu Clejan ambii de la Institutul de Fiziologie al Academiei R.P.R. a fost deosebit de util.

Trebuie să amintim de asemenea de faptul că, în aceste experiențe au fost folosite o serie de metode și aparate moderne, deosebit de prețioase în munca de cercetări în domeniul fiziologiei. Ne referim, de exemplu, la metoda studiului reflexului cerebral de impedanță, elaborat de dr. Al. Partheniu și ing. M. Demetrescu, prin care cu ajutorul „impedanțimetrului dinamic”, realizat de inginerul M. Demetrescu, se poate studia activitatea nervoasă superioară pe cale electro-fiziologică, în mod foarte practic pentru activitatea sportivă. De asemenea, amintim de „interferometrul”, un aparat modern importat din R.D. Germană, care folosește la stabilirea dozării oxigenului și bioxidului de carbon, mai precis și mai rapid decât prin metoda chimică.

Precum se vede, cercetările științifice necesită oameni bine pregătiți, harnici, dornici să-și valorifice cunoștințele pentru a fi de folos mișcării sportive, laboratoare bine utilitate, aparate de precizie, etc. Este un întreg complex, foarte pretențios, fără de care nu se poate contribui în mod real la procesul de îmbunătățire a activității sportive. Este un complex greu de realizat, dar care a putut fi îndeplinit în țara noastră. Succesele cercetărilor științifice s'nt o urmare firească a condițiilor ce li se acordă, s'nt un rezultat normal al grijii pe care regimul nostru o poartă dezvoltării continue a mișcării de cultură fizică. Iar rezultatele cercetărilor nu constituie altceva decât o modestă expresie a recunoștinței lor pentru condițiile acordate, dorința lor de a contribui la ridicarea continuă a performanțelor sportivilor români.

D. STĂNCULESCU

Bicicleta ergometrică oferă prilejul unor constatări multiple și interesante. Iată un aspect din cursul unor cercetări efectuate cu acest aparat

Finalul actualului campionat republican de rugbi s-a deosebit mult de cel al trecutului ediții ale acestei tradiționale întreceri. Într-adevăr, în ultimii ani, echipa campioană era cunoscută cu câteva etape mai înainte de terminarea competiției. De asemenea, erau cunoscute și formațiile care retrogradau în campionatul categoriei B.

Desigur, însă, că situația specială din actualul campionat nu se datorește numai faptului că programul, hotărât prin obișnuita tragere la sorți, a fost mai „palpant” ca altădată, ci și unui alt fapt cu mult mai interesant și totodată îmbucurător. În ceea ce privește programul, el a prilejuit, ce-i drept, o urmărire încordată a desfășurării campionatului, iar prezența întâlnirii dintre Locomotiva Grivița Roșie și Dinamo printre meciurile penultimei etape dovedește din plin că echipele de primă valoare aveau să-și dispute în mod direct, până aproape de finalul campionatului, locurile în clasament. Și totuși, de data aceasta, lucrurile au stat altfel. Pentru a fi mai explicit, trebuie să reamintim situația clasamentului înaintea penultimei etape: C.C.A. și Locomotiva își împărțeau primele locuri, militarii beneficiind de un avantaj mai bun. Urmău Dinamo și Constructorul, dintre care doar fostii deținători ai Cupii R.P.R. mai puteau cuceri primul loc, în eventualitatea că echipa

La sfârșitul campionatului republican de rugbi

C.C.A. ar fi fost învinsă de formația Dinamo IX — ori a unui joc egal între aceste echipe și în ipoteza unei victorii dinamoviste la zero asupra Locomotivei. Ambele jocuri au avut loc în aceeași zi și la aceeași oră. Din acest moment „importanța sorțiilor” se minimizează, deoarece duelul dintre Dinamo și Locomotiva favoriza în mod direct pe C.C.A., de a cărei victorie în fața echipei Dinamo IX nu se îndoaia nimeni.

Aci intervine cel de al doilea aspect al campionatului din acest an, la care ne referem la începutul rândurilor de față, și pe care îl considerăm mai important decât cele de până acum: Dinamo IX care în turul campionatului nu reușise decât rezultate foarte slabe, indiferent de adversarii întâlniți, a răsturnat toate „calculele” și a condus cu 3-0 echipa campioană „smulgin-du-i” până la urmă un joc egal. Acest rezultat a schimbat configurația clasamentului și a dat, împreună cu frumoasa victorie feroviară asupra dinamovistilor, un nou campion pe anul 1955: Locomotiva Grivița Roșie! Desigur, meciul egal dintre C.C.A. și Dinamo IX va stârni în clubul militarilor disensiunii și poate chiar soluții noi pentru

Saltul „celor ce vin” în canotajul academic

Și la canotaj au început să apară surprizele...

Până nu de mult, în această ramură sportivă, aproape toate marile competiții își aveau câștigătorii dinaintea cunoscuți. În special în canotajul academic existau anumite echipe — de valoare net superioară celorlalte — pe care, numai văzându-le pe lista de înscrieri, le puteai da dinainte câștigătoare, fără teama de a fi desmințit. Imi amintesc chiar de un campionat republican desfășurat mai de mult la Snagov și la care — mai în glumă, mai în serios — arbitrii au completat „de cu seară” diplomele învingătorilor. „Operațiune riscantă”, vor spune unii dintre cititorii noștri. Ei bine, în acel concurs, arbitrii în chestiune n-au greșit cu nimic. Pentru că, între echipajele noastre de schif exista la un moment dat o diferență de valoare atât de bine conturată, încât numai circumstanțele cu totul speciale ar fi putut modifica configurația pronosticată a unui clasament final.

Altfel stau lucrurile acum.

Începutul a fost făcut cu campionatele de viteză, desfășurate la Snagov în septembrie, când majoritatea probelor la canotaj academic au fost viu disputate, incerte până pe ultimii metri. Continuarea a făcut-o campionatul de fond, desfășurat zilele trecute la Timișoara, când am înregistrat trei rezultate până atunci de neconceput în schiful nostru. Care este concluzia principală care se degajă din aceste fapte? Una singură, și îmbucurătoare: canotajul nostru începe să se îndrepte spre un stadiu superior, spre o valoare ridicată — am putea spune — de masă. Înseamnă că am trecut de stadiul când aveam câteva „virfuri” și după ele... nimic. Dacă echipajul masculin de 8+1 al C.C.A., neînvinși în țară de ani de zile, a fost întrecut de tinăra formație a lui Dinamo, dacă echipajul de 4+1 compus din maeștrii ale sportului de la Flamura Roșie Arad a plecat steagul în fața asaltului tinerei formații de la Locomotiva, dacă Alexandru Ferenczi — care până acum câștiga „la pas” orice întrecere de simplu — a fost depășit de tinăra Nicolae Frohs, toate acestea dovedesc o creștere simțitoare a nivelului tehnic al „celor ce vin”. Firește, nu trebuie să ne grăbim cu concluziile. Poate mine, într-un nou concurs, cel ce au învins la Timișoara vor pleca ei steagul în fața celor pe care i-au întrecut. Stătem chiar gata să afirmăm că deși învins, echipajele de 8+1 și simplu ale C.C.A. sau de 4+1 al Flamurii roșii Arad s'nt încă mai bune decât echipajele în fața cărora au cedat. Mai ales că au pierdut într-un concurs de fond, cu totul înedit, desfășurat în condiții neobișnuite la noi. Cu toate acestea, afirmația asupra „saltului” celor ce vin rămâne o îmbucurătoare realitate. Ceea ce deschide perspective din cele mai interesante viitorului sezon competițional, ca și canotajului nostru academic, în general.

Asupra rezultatelor nu mai tre-

buie să insistăm. Cifrele au vorbit în... cronică noastră de luni. În completarea limbajului cifrelor vom veni azi cu câteva amănunte. Trebuie să notăm, printre altele, progresul continuu al băncii de 8+1 a asociației Dinamo, alcătuită din oameni care au început să practice canotajul în acest an și care — printr-o muncă temeinică, disciplinată, depusă cu dragoste — a ajuns la un nivel tehnic avansat. Cât despre „optul” C.C.A.-ului, este de menționat faptul că s-a prezentat cu 3 modifiicări față de formația normală, ceea ce desigur s-a repercutat asupra comportării. „Patrul” de fele al Flamurii roșii n-a avut un antrenament suficient, dar aceasta nu scade cu nimic din meritele formației Locomotiva, o adevărată surpriză prin pregătire și puterea de luptă. Revelația concursului, Nicolae Frohs (Progresul Timișoara) se anunță un puternic rival pentru A. Ferenczi, care va trebui să ne dovedească în viitor că este încă cel mai bun „simplist” (notăm aici că la start el a pierdut câteva secunde prețioase). În rest, rezultatele nu necesită comentarii speciale. La fete, „dublu”-ul Progresul Timișoara a câștigat lejer, în timp ce la „opt” echipajul încheiat special pentru acest concurs de antrenorul Paul Barcani (Metalul) n-a avut un rival periculos în tinăra formație a Progresului. La probele masculine, C.C.A. a câștigat — scontat — 4+1 și 2+1, confirmându-și superioritatea în probele masculine. (Echipa C.C.A. a pierdut locul I pe asociații din cauză că n-a obținut nici un punct în probele feminine, probe din care Progresul a acumulat 12 puncte!).

În ansamblu, concursul și-a ațins scopul. Păcat însă că unele asociații (Voința, Avântul, Știința, Flamura roșie) nu s-au prezentat la startul competiției, sau au prezentat un număr de echipaje mai redus decât posibilitățile normale. Asociația Știința, de exemplu, dacă prezenta și echipajele din București (trei echipe campioane R.P.R., de la Știința I.C.F., au rămas acasă!) ar fi concurat cu cele mai mari șanse la locul întâi pe echipe. În aceste condiții, locul prim pe asociații a revenit sportivilor de la Progresul. Este un succes care răsplătește eforturile de până acum ale acestei asociații în domeniul canotajului academic, și care — în același timp — trebuie să însemne un stimulent și mai accentuat pentru această activitate în asociația Progresul. Societă, de asemenea, că față de importanța competiției, de succesul pe care l-a înregistrat și de faptul că la caiac-canoe concursul de fond a fost încă din acest an transformat în campionat republican, forurile de resort n-ar greși cu nimic dacă ar transforma și întrecerea de fond a schifistilor din anul viitor în campionat republican.

RADU URZICEANU |

tur fiecare succes a fost reperat cu greu. Dacă C.C.A. poate pierde campionatul, terminând la egalitate cu Dinamo IX, dacă Locomotiva luptă cu toate forțele sale pentru a trece de Știința Timișoara, iar Progresul F. B. pune la grea cumpănă pe adversarii săi din fruntea clasamentului, înseamnă că clasa rugbiului nostru s-a îmbunătățit simțitor și că sezonul care urmează nu poate furniza și alte „surprize”; bineînțeles, până când va deveni un fapt obișnuit ca un rezultat la rugbi să nu mai poată fi anticipat cu siguranța cu care se făcea până acum.

Iată de ce, la acest sfârșit de campionat, care pentru unii a adus bucurii, iar pentru alții dezamăgiri, dar care pentru toți a fost bogat în învățăminte, credem că este mai potrivit să înclinăm spre un optimism pe care ni-l oferă din plin frumoasa ascendență valorică a majorității echipelor noastre de rugbi. Este aci, desigur, o părțică din munca antrenorilor, a jucătorilor, o părțică și grijii pe care unele asociații și colective au început să o acorde rugbiului, o oglindire a muncii comisiei centrale de rugbi și a Inspecției de specialitate și, bineînțeles, o reflectare sigură și de netăgăduit a contactului care s-a stabilit pe plan internațional între rugbiul nostru și cel al altor țări.

EM. VALERIU

— ne-a spus antrenorul Igloi Mihaly —

Jubitorii de atletism din țara noastră cunosc rezultatele excepționale realizate de alergătorii de semi-fond și fond din Ungaria, care dețin actualmente toate recordurile mondiale de la 1.000 m. și pînă la 5.000 m. Un merit deosebit în realizarea acestor recorduri îl are, desigur, și antrenorul Igloi Mihaly, cel care îi pregătește pe cei mai buni alergători unguri. În timpul concursului internațional de atletism de la Sofia am avut prilejul să discut mai mult timp cu acest renumit antrenor. Iată câteva din părerile sale:

— Care credeți că sînt explicațiile creșterii atât de mari a performanțelor alergătorilor de semi-fond și fond din lume și mai ales din Ungaria?

— Nu voi răspunde la această întrebare decît numai parțial, în sensul că voi trata numai dezvoltarea acestor probe în țara mea. În Ungaria, după 1945, partidul și guvernul au asigurat toate condițiile necesare practicării sportului de masă și a celui de performanță. Fără aceste condiții — din an în an tot mai bune — nu s-ar fi putut ajunge unde s-a ajuns.

Cu trei decenii în urmă, semi-fondul și fondul maghiar au cunoscut unele mari succese pe plan internațional. Cercetîndu-se cu atenție principiile care au stat la baza dezvoltării de atunci a rezultatelor alergătorilor noștri, am putut vedea care a fost drumul folosit pentru obținerea celor mai înalte rezultate. Păcat însă că, în această perioadă s-au făcut prea multe greșeli care au împiedicat obținerea unei și mai mari dezvoltări. Dar, ceea ce era mai grav, este că în acea vreme stăruia concepția — total greșită — că la rezultate înalte și la recorduri mondiale nu pot ajunge decît atleții înzestrați cu calități fizice excepționale, așa cum erau, de pildă, nordicii; iar asemenea atleți se credea că nu se pot „naște“ în Ungaria. Această concepție și-a marcat clar tiparele în procesul de instruire a atleților unguri și în antrenamentele acestora.

Eu pot afirma cu toată tăria — și vă rog să nu-mi interpretați această mărturisire ca o laudă — că am fost primul om din Ungaria care respingînd această teorie, a „tipului“ ideal, am căutat singur drumul cel mai bun pentru noi. Personal am crezut că finlandezii — care erau pe atunci cei mai buni din lume — își datorau rezultatele lor nu unor calități de supraoameni, ci mentalității lor, obiceiurilor lor, mediului de viață și climatei Finlandei. Este curios însă că nimeni în Ungaria nu a căutat să-și explice în acest fel rămirerea noastră în urmă față de nordici, căuțind cauzele în metodele de antrenament, iar nu în teorii.

În 1928, cînd am devenit profesor de educație fizică m-am ocupat intens de aceste cercetări, alături de profesori cit și ca atlet. Personal am început antrenamentele zilnice, în perioada în care campionii noștri făceau antrenament numai de 3 ori pe săptămînă. Dar nu am înregistrat un progres simțitor, deoarece insistam prea puțin asupra dezvoltării vitezei. În schimb, mă antrenam pentru dezvoltarea rezistenței și lucrul acesta s-a dovedit necorespunzător scopului ce-l urmăream. Am cercetat cu toată seriozitatea metodele de antrenament ale lui Nurmi, dar nu m-am putut inspira prea mult din ele nici teoretic și nici practic. Revelatoriu pentru mine a fost însă antrenamentul pe care-l făcea marele alergător polonez Kusocinski, cu care am discutat foarte mult la Budapesta în 1933. Din metodele lui de antrenament m-am inspirat cel mai mult, alcătuiindu-mi principiile de bază ale antrenamentului actual. Aceste principii ale profesorului Igloi, l-au ajutat pe atletul Igloi să progreseze într-un an de la 2:03,0 la 1:55,9 (800 m.) și de la 4:21,0 la 4:08,0 (1.500 m.). După trei ani am ajuns la 1:53,9 și 3:52,2. După aceasta, pot spune că mi-am cristalizat principiile antrenamentului meu folosind de la fiecare antrenor din lume învățăminte considerate de mine drept cele mai bune și aplicabile la noi. Am studiat foarte mult, am cerut sfaturi, am experimentat, practic fiecare dintre teorii și am reținut ceea ce mi-a convenit ca atlet, folosind însă și restul, ca profesor. În 1938 am fost trimis de statul ungar în Finlanda să studiez antrenamentul atleților din această țară. Am avut astfel prilejul să cunosc în întregime felul lor de a se antrena și mai ales am văzut cum sînt

puse în practică o serie de lucruri, pe care le știam numai teoretic. Mai apoi am început să mă ocup de antrenamentul citorva atleți maghiari, dintre care Csaplar a și ajuns recordman pe 20.000 m. Am văzut, de asemenea, foarte mulți antrenori unguri care aplicau în colectivele lor metodele mele de lucru, dar nu am purtat nici un fel de discuție publică despre acest fapt, considerînd că discuțiile ar putea fi periculoase, putînd duce la stîrbirea încrederii atleților în antrenorii respectivi. Războiul mi-a întrerupt activitatea și ca atlet și ca antrenor. După trei ani de prizonierat, întorcîndu-mă în patrie am fost curios să-mi fac un control al performanțelor. Performanțele au fost însă foarte slabe, arătîndu-mi însă cite rezultate negative poate avea o întrerupere de mai mulți ani. Am renunțat să mai alerg, dedicîndu-mă exclusiv muncii de antrenor și de profesor. În concordanță cu planurile făcute am început în 1951 munca cu Iharos. Performanțele lui au crescut, an de an, pînă la recordurile mondiale stabilite în 1955. În aceeași măsură au crescut și rezultatele lui Tabori și ale lui Rozsavölgyi, ca și ale celorlalți care au lucrat cu mine: Kovacs, Apro, Tölgyessy, Tanay, Penzes etc., adică aproape 90 la sută din atleții care fac parte din lotul R.P. Ungare. În ultimii patru ani, atleții antrenați de mine au bătut de 18 ori diferite recorduri mondiale și au întrecut absolut toate recordurile de semi-fond și fond ale Ungariei.

— La ce rezultate credeți că se poate ajunge în viitorul apropiat?

— Nu știu la ce rezultate vor ajunge atleții străini, dar noi în Ungaria ne pregătăm pentru: 1:43,5 (800 m.); 2:17,0 (1.000 m.); 3:33,0 (1.500 m.); 13:27,0 (5.000 m.); 28:30,0 (10.000 m.); 8:28,0 (3.000 m. obstacole), etc. Dar pentru a putea ajunge la aceste rezultate va trebui să muncim și mai mult ca pînă acum. Atleții noștri cunosc acest lucru și sînt decîși să lucreze în consecință.

— Care credeți că sînt calitățile cerute unui atlet pentru a putea obține rezultate de o înaltă valoare?

— În primul rînd viteză, apoi rezistență și tempo. Aceste calități trebuie dezvoltate în întreg anul și de la an la an. Intotdeauna antrenamentul trebuie alcătuit pe calitatea dominantă a atletului. Anii de pregătire trebuie să fie strînși legați între ei și să nu se facă nici un fel de întrerupere. Principiul călăuzitor este: „La rezultate înalte...muncă multă“.

La alcătuirea antrenamentului trebuie să se țină seama de condițiile zilei respective și nu de un program dinainte alcătuit. Programele alcătuite dinainte sînt valabile, dacă vrei, pentru o carte de atletism, dar nu pentru lucrul cu atleții. Antrenorul trebuie să știe ce anume vrea să realizeze cu atleții săi și mai ales cum poate ajunge la scopul propus. Voința antrenorului trebuie să-și ajungă ținta, folosînd pentru aceasta cele mai noi metode științifice. Este foarte important ca atunci cînd antrenorul își însușește experiențe noi, folosirea acestora să nu șteargă munca de pînă atunci, ci să se împletească, în mod gradat cu ea. În orice caz, la antrenamente trebuie să lucreze individualizat, pînă în cele mai mici amănunte.

În antrenamente este necesar să se insiste și pentru însușirea unui stil corect de alergare, dar lucrul acesta nu este cel mai important pentru atlet.

Antrenorului trebuie să-și creeze toate condițiile de lucru pe care acesta le consideră ca necesare pentru ca munca să se desfășoare cit mai bine. Numai în acest fel și se poate cere antrenorului să depună o muncă la cel mai înalt nivel.

În activitatea desfășurată de mine la Honved, mi s-au creat cele mai bune condiții de activitate și mie și atleților mei.

Atunci însă cînd un antrenor are tot ceea ce-i trebuie și totuși rezultatele muncii sale nu sînt cele așteptate, înseamnă că metoda lui nu este cea mai bună. În acest caz este necesar ca ceilalți antrenori să-i vină în ajutor și — în special — antrenorul de stat.

Pentru a-și putea cunoaște cît mai bine oamenii cu care lucrează, antrenorul trebuie să fie prezent alături de atlet în toate manifestările acestuia, în special, la concursuri. Un antrenor nu trebuie numai să asiste cînd atletul său concurează, sau să se intereseze de la alții cum a concurat acesta. Lucrurile acestea nu se pot învăța din carte, ci numai din practica stadionului.

— Cum v-ați selecționat oamenii cu care lucrați acum?

— Eu nu mi-am selecționat oamenii în nici un fel. Este foarte important însă, ca lor să le placă să alege și să fie sănătoși. Și Iharos, și Tabori, și Rozsavölgyi au stabilit recorduri mondiale pentru că au fost foarte harnici și răbdători. La bază nu au avut nici ei viteză prea mare și nici elasticitate. Numai datorită seriozității pe care au arătat-o la antrenamente au ajuns la recordurile actuale. Ceea ce este de-a dreptul excepțional la ei, este voința lor, educată pe baze solide. Așa dar, oricine poate deveni un bun alergător dacă este sănătos și îi place să alege. Restul chestiunilor sînt probleme de educație și pot fi rezolvate mai ușor, bineînțeles dacă există dorință de ambele părți.

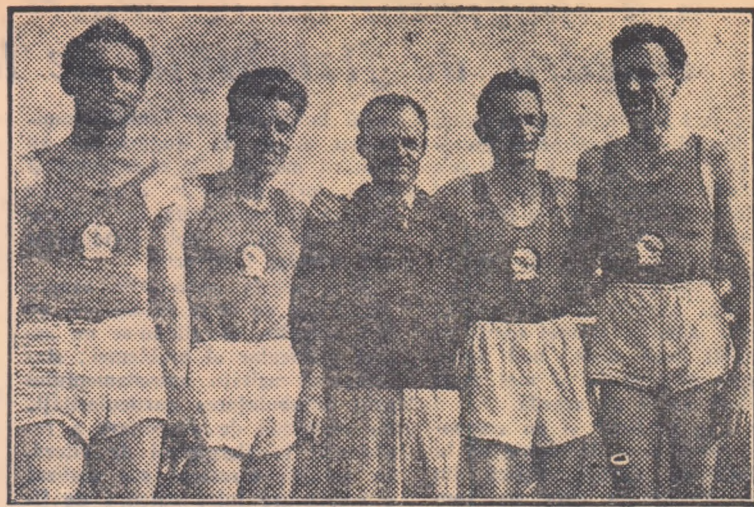
— Care a fost planificarea antrenamentelor pentru anul 1955?

— Aici sînt două aspecte: antrenamentele și concursurile. Noi ne-am pregătit cu toată seriozitatea în iarna anului 1955, dar nu am făcut concursuri decît în luna mai. După părerea noastră, alta este importanța concursurilor și alta a antrenamentelor. Concursurile scot la lumină rezultatele muncii din antrenamente, iar antrenamentele au ca scop obținerea acestor rezultate. Noi ne-am pregătit iarna pentru sezonul competițional, pentru recordurile din vară și toamnă, iar în iarna anului 1956 vom lucra de așa manieră încît să ne menținem gradul de formă dobîndit pînă acum. În 1955, am căpătat punctele de sprijin necesare pregătirii olimpice și ne vom strădui să înlăptăm această pregătire, într-un mod perfect. Nu cunosc încă data la care vom începe pregătirea olimpică, pentru că nu cunosc data la care vom încheia acest sezon. Știm însă din practică, că lucrul bine săvîrșit duce totdeauna la rezultate înalte, după cum știm că metoda cea mai bună este aceea care duce repede la obținerea recordurilor mondiale și cu efort puțin. Aici se pot vedea cel mai bine calitățile unui antrenor, care să știe să lucreze exact numai atît cit are nevoie pentru ca elevii săi să poată obține rezultatele propuse. Iată de ce cred că nu se poate face un plan de antrenament detaliat, pe luni și săptămîni, ci că se pot alcătui planuri minimale în funcție de rezultatele propuse.

În aceasta constă „secretul“ meu, așa cum spun unii, deși, vă asigur, nu este vorba de nici un secret, de nici o minune. Secretul și minunea înfăptuie de mine și de atleții mei, stă în munca fără preget desfășurată de noi, atîta tot! Vă spun drept că lui Iharos, Tabori și Rozsavölgyi le-a trebuit aceeași energie pentru a bate recordurile mondiale, ca și atunci cînd alergau 1.500 m. în 3:46,0. Ca durată, ei nu lucrează nici acum mai mult ca acum patru ani, dar planurile antrenamentelor zilnice săptămînale și anuale, sînt puțin modificate. De exemplu, cu 4 ani în urmă, ei alergau, să zic, 10x400 m. în 64,0 sec. iar acum fac același lucru, dar în 54,0 sec. Din an în an, cu o asemenea muncă crește viteza și rezistența în regim de viteză și bineînțeles cresc și rezultatele atleților.

— Recomandați pauză înaintea concursurilor?

— Da... ca să nu spun nu! De fapt noi lucrăm mereu, mereu și chiar în dimineața concursului, însă mult mai ușor. Pot spune că antrenamentul lui Iharos de azi dimineață, care a fost ușor pentru el, ar fi fost mult mai greu, decît cel mai greu antrenament al oamenilor antrenați de Alex. Mazilu. Să nu se supere Mazilu și nici ceilalți antrenori romîni, dar aceasta este situația. După părerea mea, cred că semi-fondisti și fondisti romîni vor putea obține și ei rezultate mari numai muncind serios și foarte mult. Spun lucrul acesta pentru că am auzit că în România se vorbește — așa cum se vorbea cîndva și la noi — că atleții romîni n-ar fi „făcuți“ pentru a fi performeri mari la aceste probe. Dar lucrul acesta nu este cituși de puțin adevărat. Aș fi bucuros să știu că o mică parte din experiența muncii mele cu Iharos, Tabori și Rozsavölgyi ar fi folosită și de atleții romîni și vă veți convinge că rezultatele bune nu vor întirzia să vină. Dar aici este încă ceva de spus: toți doresc programele de antrenament ale atleților mei, dar uită că acestea sînt valabile numai pentru fiecare dintre ei luat individual. Ceea ce ar trebui însă să ia toți de la Iharos și ceilalți, să fie numai exemplul muncii continue care nu precupește nici un fel de efort...
ROMEO VILARA

Antrenorul Igloi Mihaly împreună cu elevii săi Iharos, Tabori, Rozsavölgy și Mikes, după recordul de 4x1.500 m. stabilit de această echipă (15:14,8)

DE LA COMISIA CENTRALĂ DE FOTBAL

Modul de desfășurare a campionatului republican pe anul 1956

În conformitate cu prevederile Deciziei C.C.F.S. și a Comisiei Centrale de Fotbal din 1 noiembrie 1955; în vederea îmbunătățirii sistemului competițional în anul 1956; pentru stimularea ridicării continue de cadre tinere în echipele fruntașe; pentru ridicarea nivelului tehnic al cadrelor medii și în vederea desfășurării unei activități cit mai largi și mai bine organizate a echipelor de juniori; Comisia Centrală de Fotbal, hotărăște:

- I. La sfîrșitul actualului campionat:
 1. din categoria A vor retrograda în categoria B echipele clasate pe locurile 11, 12 și 13 și vor promova în locul acestora echipele clasate pe locul I în fiecare din cele 3 serii ale campionatului categoriei B.
 2. din categoria B vor retrograda echipele clasate pe locurile 10, 11, 12 și 13 din seriile I și a III-a și 10, 11, 12, 13 și 14 din seria a II-a.
 3. nu se va disputa turneul de calificare pentru promovarea echipelor campioane de regiuni în categoria B.

II. Pornind de la principiul că formula campionatului este un mijloc pentru ridicarea continuă a nivelului de joc și constatînd că, din acest punct de vedere, formula actualului campionat nu corespunde în totul cerințelor fotbalului nostru, deoarece:

- a) între diferitele competiții există o disproporție de valoare calitativă;
 - b) în cadrul aceleiași categorii unele echipe nu sînt omogene, de valoare apropiată;
 - c) trecerea de la fotbalul de masă la categorii superioare se face prea brusc;
 - d) impune promovarea echipelor regionale în categoria imediat superioară, printr-un baraj neconcludent din punct de vedere al valorii echipelor;
 - e) în categoria A, numărul echipelor este prea mare și impune o planificare calendaristică neconvenabilă, stingherînd atît activitatea internă cit și pe cea internațională.
- Pentru eliminarea pe viitor a acestor deficiențe, care frînează dezvoltarea fotbalului nostru,

Comisia Centrală de Fotbal hotărăște pentru anul 1956:

1. În categoria A vor activa 13 echipe (primele 10 clasate în campionatul din 1955 și cele trei echipe cîștigătoare ale seriilor din campionatul categoriei B).
- La sfîrșitul campionatului pe 1956, vor retrograda în categoria B echipele clasate pe locurile 11, 12 și 13.
2. În categoria B vor activa 27 echipe, împărțite în două serii de 13 și respectiv 14 echipe și anume, cele trei echipe retrogradate din categoria A, pe 1955 și echipele clasate în campionatul categoriei B pe locurile 2—9 inclusiv în cele 3 serii.
- La sfîrșitul campionatului pe anul 1956 vor promova în categoria A echipele clasate pe primul loc în cele două serii ale categoriei B, și vor retrograda echipele clasate pe locurile 12 și 13 dintr-o serie și 13, 14 din altă serie a categoriei B. Astfel încît, în anul 1957 vor activa 12 echipe în categoria A, iar în categoria B vor activa 28 echipe împărțite în 2 serii a 14 echipe.
3. Se înființează campionatul categoriei C, la care vor participa 51 echipe:
 - a) 13 echipe retrogradate din categoria B 1955, adică cele clasate pe locurile 10—13, în seriile I și III și 10—14 din seria a II-a;
 - b) primele două echipe clasate în cele 19 campionate regionale organizate în 1955 (în total 38 echipe).

Cele 51 echipe vor fi împărțite după criterii geografice în 4 serii de 12, 13 și 14 echipe.

La sfîrșitul campionatului pe anul 1956, echipele clasate pe primul loc în fiecare serie vor promova în categoria B—1957.

Modul de retrogradare din categoria C în campionatele regionale, va fi stabilit printr-o hotărîre ulterioară.
4. Campionatul echipelor de tineret se desființează, intrucît prin mărirea vîrstei juniorilor, acest campionat nu mai este necesar.
5. Campionatul Republican al echipelor de juniori se va disputa cu participarea a 91 formații ale echipelor de categorie A, B și C. Repartizarea lor se va face după criterii geografice în 10 serii. Sînt admîși în această competiție tinerii născuți în anul 1937 și următorii.

La finele campionatului vor retrograda formațiile de juniori ale echipelor retrogradate din categoria C.

Pentru echipele de juniori care nu participă în Campionatul Republican, se va organiza ca și în anul 1955 „Cupa Comisiei Centrale de Fotbal“.

6. Campionatele regionale se vor organiza în fiecare regiune ca și pînă acum, cu un număr maxim de 14 echipe.

De asemenea, campionatele raionale și orașenești se vor organiza ca și în 1955.

7. Cupa R.P.R. ediția 1956—1957 se va organiza pe aceleași baze și criterii ca și în 1955—1956. În această ediție vor participa în mod obligatoriu echipele de categorie A, B, C, din campionatele direct regionale, orașenești și pe bază de înscriere cele din campionatele raionale, echipele școlare, militare și sătești.

III. Comisia Centrală de Fotbal îndrumază Asociațiile și Colectivele Sportive să acorde campionatului toată importanța și prețuirea și să ia măsurile cele mai bune, privitoare la pregătirea jucătorilor lor și la îmbunătățirea jocului echipelor, asigurînd astfel succesul deplin al competițiilor republicane.

BIROUL COMISIEI CENTRALE DE FOTBAL

Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri a aprobat măsurile luate de Comisia Centrală de Fotbal.

Sugestii pentru o mai bună desfășurare a jocului de oină

Dumnică dimineața, pe un timp minunat, amatorii din Capitală ai sportului nostru național au trăit clipe frumoase: pe terenul din incinta uzinei metalurgice „Tudor Vladimirescu” s-au întrecut cele mai bune echipe bucureștene de oină. Competiția, organizată de colectivul sportiv Metalul „Tudor Vladimirescu”, a fost câștigată de deținătoarea Cupei R.P.R., Știința-București.

Derbiul competiției a fost meciul dintre Constructorul S.M. și Știința. În prima repriză am fost plăcut impresionanți de caracterul extrem de dirz al întrecerii dintre aceste două echipe valoroase, care s-a soldat cu o meritată victorie a studenților. Jocul a pierdut însă mult din spectaculozitate când au intrat la bătaie jucătorii echipei Constructorului. Descurajați de micul avantaj luat de studenți, ei nu au mai găsit resurse morale pentru a continua jocul în nota lor obișnuită, unii dintre jucătorii Constructorului au recurs la atitudini nesportive, „remarcându-se” în special jucătorul Pușpană, care — lovit — a refuzat să părăsească terenul conform regulamentului. Astfel de atitudini nu le-au „folosit” însă cu nimic: au fost învinși la un scor categoric 18-10.

Cu excepția acestui meci, jocurile au fost viu disputate, presărate uneori cu faze spectaculoase. Jocurile susținute de Știința au scos din nou în evidență forma bună în care se află studenții. Echipele combinate Locomotiva-Constructorul și Metalul „Tudor Vladimirescu”, deși au ocupat în ordine ultimele două locuri în clasament au arătat totuși reale posibilități.

Și cu prilejul acestei competiții au ieșit la iveală lipsurile care frânează progresul tehnic al echipelor, scad din spectaculozitatea unei și creează multe nemulțumiri în rândurile jucătorilor. Considerăm că de cele mai multe ori și arbitrajul defectuos contribuie la această situație. Pentru remedierea actualelor deficiențe, sugerăm să fie înființată funcția de scorer, iar arbitrii ajutoari să acționeze în triunghiurile de la ducere și întoarcere (plecare și fund) cu drepturi egale în luarea deciziei ca și arbitrul principal. Astfel, va exista un control precis asupra scorului; iar colaborarea strânsă dintre arbitrii principali și cei ajutoari, va ajuta efectiv la penalizarea cu promptitudine a tuturor infracțiunilor.

În această ordine de idei propunem ca serviciul să nu se mai facă de către frunțașii din echipa adversă, ci de un coechipier, cu condiția însă ca la trei servicii refuzate să i se anuleze jucătorului respectiv dreptul de bătaie. În felul acesta se va pune capăt atitudinii nesportive a „frunțașilor” care servesc necorect, jocul se va desfășura mai repede și sperăm că va crește și în spectaculozitate.

S-a mai constatat că permițând antrenorilor să îndrume echipa de pe marginea terenului, se înfrumusețează adesea ca jucătorii să fie îndrumați să servească neregulamentar, sau chiar să protesteze nejustificat la deciziile arbitrilor. Credem că este bine să se facă o pauză de 10 minute între reprize, timp în care antrenorii să poată da îndrumările tactice și tehnice necesare echipei respective; în timpul meciului însă, să li se interzică orice intervenție.

TRAIAN IOANIȚESCU

Locomotiva București și Progresul Oradea au revenit, iar Dinamo Bacău a promovat în categoria A

Campionatul categoriei B s-a încheiat. În această foarte interesantă competiție, care a angrenat într-o activitate sportivă continuă nu mai puțin de 28 de centre din țară, mai sînt de disputat doar câteva jocuri restante în seria I. Aceste jocuri nu prezintă importanță decît pentru ultimele locuri.

În ce privește primul loc din cele trei serii, aici — cum se știe — „bătălia” s-a terminat de mult. Locomotiva București, Progresul Oradea și Dinamo Bacău și-au asigurat victoria finală (și odată cu ea și dreptul de a promova în categoria A) cu avansuri apreciabile de puncte: primele două cu cîte 7 puncte, iar Dinamo cu 3 puncte. Dintre aceste trei echipe, Locomotiva și Progresul revin în prima categorie, după un an de activitate la „B”. Victoria echipei Dinamo Bacău înseamnă promovarea unei formații din Moldova în categoria A.

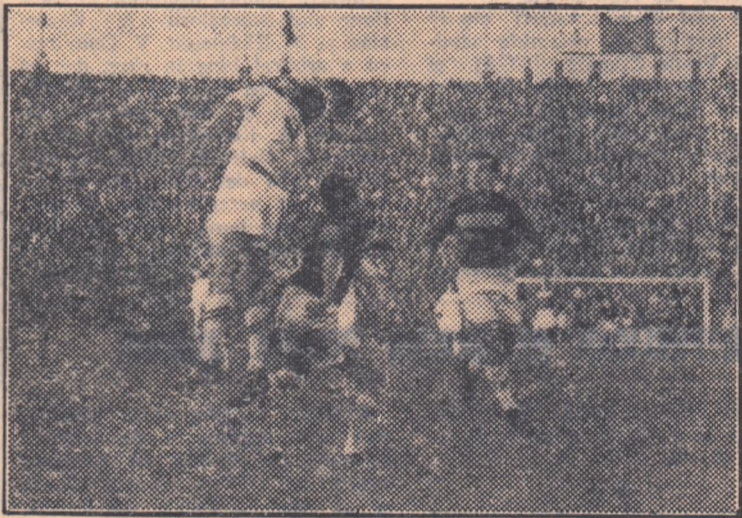
Mult mai pasionantă și pe întreaga durată a campionatului (care — trebuie să subliniem — a avut asigurată regularitatea și continuitatea) a fost lupta pentru evitarea zonei de retrogradare. În această cursă au fost angrenate foarte multe echipe.

Conform comunicatului Comisiei Centrale de Fotbal din Ianuarie 1955, din categoria B retrogradează echipele clasate de la locul 10 inclusiv în jos. Deci, în seriile II și III — potrivit clasamentelor alcătuite în baza rezultatelor neomologate din ultima etapă, vor retrograda anul acesta: Fl. roșie I. H. Cluj, Metalul Bala Mare, Metalul

Oradea, Metalul 108 și Metalul Arad (seria II), Fl. roșie Buhuși, Avîntul Fălticeni, Dinamo Galați și Locomotiva Galați (seria III). Din seria I vor retrograda în mod cert Știința Craiova și Metalul București. Cum se vede, asociația Metalul pierde cele mai multe echipe din categoria B: cinci, față de două ale Flamurii roșii și cîte una ale asociațiilor Știința, Avîntul, Dinamo și Locomotiva.

Cît despre celelalte două echipe, care urmează să retrogradeze din seria I, ele vor fi cunoscute abia după disputarea restanțelor. La locurile 10 și 11 „concurează” foarte multe echipe: Progresul București, Metalul St. R. Orașul Stalin, Locomotiva Craiova (care au cîte 22 puncte), Flacăra Moreni (21 puncte și un joc mai puțin disputat) și Flamura roșie Sf. Gheorghe (20 puncte și un meci mai puțin disputat).

Ca să scape de retrogradare, Progresul București (care mai are două jocuri de susținut) are nevoie de un singur punct, Flacăra Moreni de două, iar Fl. roșie Sf. Gheorghe de o victorie cu 7-0 asupra Locomotivei București ca să aibă golaveraj mai bun decît Metalul St. Roșu și Locomotiva Craiova. Aceasta din urmă — avînd un golaveraj foarte slab — poate scăpa numai dacă Flacăra Moreni pierde jocul de la Moreni cu Progresul București, iar Flamura roșie Sf. Gheorghe pe cel cu Locomotiva București. Astfel că, în această serie, vor decide restanțele de la Moreni și Sf. Gheorghe.

În „duelul” dintre Băcuț II și Drăgan care s-au „războit” — cu toată corectitudinea însă — în jocul de duminică, de această dată a câștigat stoperul dinamovist.

(Foto: Max Bănuș)

Tinărul Dinamovist București finalist în campionatul republican de juniori

Penultima etapă a turneului final al campionatului republican de juniori la fotbal s-a încheiat cu următoarele rezultate:

Iași: Locomotiva-Tinărul Dinamovist București 0-2 (0-2). Sibiu: Progresul-Știința Cluj 3-2 (1-2).

Ultimul joc a avut o desfășurare pasionantă. Clujenii au condus cu 2-1 prin punctele înscrise de Crișan și Băluțu, în timp ce sibienii au marcat prin Dumitru Ioan (din 11 m.). Egalarea a adus-o Costin (Știința) care a înscris în proprie poartă, iar victoria echipei gazde a asigurat-o golul lui Coleșan. Progresul a meritat victoria, jucînd superior în special în repriza a doua.

În urma acestor rezultate, clasamentele se prezintă astfel:

Seria I
1. Tin. Din. Buc. 3 3 0 0 10:2 6
2. Loc. Buc. 3 1 0 2 3:5 2
3. Loc. Iași 4 1 0 3 1:8 2

Seria II
1. Știința Cluj 4 2 1 1 12:5 5
2. Progr. Sibiu 3 2 0 1 4:8 4
3. Știința Timiș. 3 0 1 2 2:5 1

Din aceste clasamente (alcătuite în baza rezultatelor neomologate) rezultă că Tinărul Dinamovist — indiferent de rezultatul ultimului joc (duminică cu Locomotiva București) — este finalista sigură a campionatului, în timp ce în seria a doua finalista va fi cunoscută abia după disputarea meciului Știința Timișoara — Progresul Sibiu. În caz de victorie a timișorenilor sau de rezultat de egalitate, finalista va fi Știința Cluj; în schimb, dacă învinge Progresul atunci finalista va fi echipa din Sibiu.

INTRE DOUĂ ETAPE DE CATEGORIA A LA FOTBAL

Doar două zile pot „respira” ușurați fotbaliștii din categoria A, căci mine ei vor participa la o nouă etapă. Aceasta programează — ca și cea de duminică trecută — jocuri de toate „calibrele”. Din seria meciurilor importante pentru ultimele locuri fac parte întîlnirile Locomotiva Tg. Mureș-Dinamo Orașul Stalin și Locomotiva Timișoara-CCA. Cum se vede, cele două echipe feroviare — care au cele mai mari șanse să-și paseze una altele al treilea loc retrogradant — susțin pe teren propriu jocuri grele. Continuă lupta și pentru primul loc. Dinamo București joacă la Reghin cu Avîntul, iar Flacăra Ploiești acasă cu Locomotiva Constanța. Meciuri relativ ușoare dar... în fotbal nici un meci nu e dinainte jucat... În sfîrșit, a treia categorie de întîlniri se anunță și cea mai interesantă. E vorba de partide între echipe situate la mijlocul clasamentului, dar care — prin prisma ultimelor comportări — promit întreceri echilibrate. Sînt meciurile Progresul București-Știința Timișoara (Stadionul Republicii, ora 14.30) și Știința Cluj-Fl. roșie Arad.

ORDINE ȘI DISCIPLINĂ PE TERENURI

În etapa de duminică a campionatului, s-au înregistrat la București și la Cluj încălcări ale disciplinei care trebuie să domnească pe terenurile de fotbal în timpul jocului. La București antrenorul Ilie Oană (Flacăra Ploiești) a intrat pe teren deși JOCUL NU ERA OPRIT, pentru a da primele ajutoare lui Pereț, accidentat. Intrarea antrenorului ploieștean a fost nereglementară din două puncte de vedere: 1. jocul nu era oprit de arbitru care, neatent, a fluierat țîrziu intreruperea meciului, și 2. conform dispozițiilor Comisiei Centrale de Fotbal, în caz de accident, cei care au dreptul să intre pe teren sînt medicii de serviciu și numai atunci cînd jocul este întrerupt. La Cluj, odată cu medicii — care au voit să dea ajutor jucătorului Țigăniuc, accidentat — au intrat pe teren — fără nici o justificare — și conducătorii ai echipei Locomotiva Timișoara.

Un fapt de o mare gravitate în ce privește disciplina și ordinea de pe terenuri, s-a petrecut la Cluj, unde în cursul meciului Știința-Locomotiva Timișoara, terenul a fost invadat de spectatori, determinînd intreruperea jocului timp de mai multe minute. Măsurile de ordine necorespunzătoare luate de Știința Cluj pe terenul administrat de colectivul Metalul Cluj, au înlesnit pătrunderea pe teren a unor spectatori nedisciplinai. Atitudinea lor este cu atît mai condamnată cît după terminarea jocului, ei au lovit pe doi din arbitri precum și pe jucătorul timișorean I. Covaci.

Fără de cele petrecute, forurile conducătoare ale fotbalului au hotărît instituirea unei anchete, iar pînă la terminarea ei, ridicarea dreptului de organizare în orașul Cluj a colectivului Știința Cluj și suspendarea terenului administrat de colectivul Metalul Cluj. În consecință, meciul Știința Cluj-Fl. roșie Arad nu se va mai disputa mine la Cluj, ci la Oradea.

Sînt măsuri absolut necesare pentru restabilirea ordinii și disciplinei în acele localități unde eclecticele sportive și unii spectatori,

nu înțeleg să asigure jocurile de fotbal condițiuni normale de desfășurare.

DIN JOCUL DE LA TIMIȘOARA

Am asistat, la Timișoara, la un joc de fotbal de bună calitate, oferit de întîlnirea Știința-Minerul Petroșani. Studenții au câștigat cu 3-1, dar o diferență și mai mare n-ar fi fost deloc injustă, față de dominarea teritorială și de ocaziile de gol pe care le-au avut localnicii. Știința Timișoara a fost, duminică, ceea ce se cheamă o echipă bună. Timișorenii au prezentat o formație omogenă, echilibrată, cu oameni corespunzători pe fiecare post. Apărarea a jucat ferm, sigur, simplu, mijlocașii au avut o comportare constantă în tot timpul jocului, activînd cu același succes în apărare și în atac; atacul a excelat prin acțiuni în viteză, surprinzătoare, pe aripă, și prin felul cum a creat situații de gol. Aspecte negative în jocul Științei? Da: prea multă pripăeală în fazele finale de atac (Dimulescu, Ciosescu), ceea ce a dus la multe ratări, și o scădere generală a ritmului de joc după avansul de trei goluri.

Minerul Petroșani a servit o replică dirză. Echipa ne-a plăcut mai ales pentru jocul clar prestat în cîmp. Linia de fund a comis însă unele greșeli, pe care studenții nu le-au lăsat... nefructificate. Cît despre atac, lipsa de finalitate se resimte încă. Și încă o remarcă: Paraschiva, mereu linar, continuă să fie unul din cei mai buni jucători de la Minerul. Duminică, el a făcut cîteva preluări din viteză, sprinturi, curse pe aripă, care i-au dovedit valoarea. Păcat că tot mai el dă tonul nervozității în echipă, întretînînd discuții nepotrivite cu arbitrul și chiar cu coechipierii.

Ceva despre arbitraj. Teodor Firan a condus corect. O parte din public a vociferat nejustificat atunci cînd — în interesul jocului, al spectacolului, — arbitrul a lăsat jocul mai liber, nesancționînd orice fault, și aplicînd legea avantajului.

R. U.

Selecționata Giurgiu a câștigat „Cupa Orașelor” pentru juniori

„Cupa Orașelor” rezervată selecționatelor de juniori, a fost cucerită — pe merit — de reprezentativa orașului Giurgiu. După ce în etapele precedente juniorii din Giurgiu au întrecut puternicele formații București A și B și Timișoara, ieri — în finala competiției desfășurate pe stadionul „23 August” — ei au învins și selecționata orașului Cluj cu scorul de 1-0 (0-0) Golul a fost marcat în repriza secundă (min. 55) de Ion Doruleț din lovitură liberă de la 18 metri. Invingătorii au prestat un joc bun și mai cu seamă au entuziasmat prin dirigența cu care au urmărit obținerea victoriei. În majoritatea timpului de joc, inițiativa a aparținut echipei orașului Giurgiu, clujenii ripostînd, rar, prin contraatacuri. La ambele echipe apărările au funcționat mai bine decît liniile de înaintare, care au vădit o accentuată lipsă de finalitate în acțiunile pe poartă.

GIURGIU: Vasile Gheorghiu — Ion Dumitrache, Mircea Gheorghe, Petre Gheorghe — Alexandru Ghiță, Marin Anghel — Petre Dragomir, Vasile Ene, Ion Doruleț, Ion Anghel, Alexandru Matache.

CLUJ: Iuliu Pinteau — Ion Rusu, Gheorghe Salamon, Ion Vizitiu — Iosif Biro, Ion Blidar — Valentin Volovei, Emilian Drăgoi, Pelin Kiss, Remus Campian, Andrei Ferenczi.

Și acum, vă prezentăm echipa câștigătoare a „Cupei Orașelor”. Are cuvîntul antrenorul selecționatului orașului Giurgiu, vechiul și cunoscutul internațional, Ion Bogdan. „Juniorii orașului Giurgiu sînt un mînuchi de copii, liniștiți, disciplinați, muncitori și dirzi în luptă, care nu au preocupat nici un efort pentru a răsplăți, prin frumosul trofeu „Cupa Orașelor”, interesul și simpatia cu care locuitorii orașului lor i-au înconjurat în ultima

vreme. Activitatea juniorilor din Giurgiu nu are nici o prea veche tradiție și nici o prea largă dezvoltare. În 1955, cele două colective locale (Flamura Roșie „Popa Șapcă” și Locomotiva „Zori Noi”), sprijinite și îndrumate de toate organele locale și în special de comitetul raional C.F.S., au reluat problema creșterii fotbaliștilor juniori. Au fost înființate două echipe cu 30-40 de juniori, selecționați cu multă rigurozitate dintr-o masă mare de tineri amatori ai fotbalului. O muncă conștiințioasă, cu două antrenamente la colectiv și unul comun, pe oraș, în fiecare săptămînă, a înlesnit progresul acestor copii. Echipa de juniori a colectivului Flamura Roșie a cucerit campionatul regiunii București, iar Locomotiva s-a clasat — în seria sa — pe locul III, la o mică diferență de câștigătoare.

Lotul orașului cuprinde 15 juniori selecționați din cele două colective. În finala „Cupei Orașelor” au jucat 7 juniori de la Flamura Roșie și 4 de la Locomotiva (antrenor Valentin Stănescu), dintre care doi elevi de școală medie, doi tehnicieni la o întreprindere de gaz-metan, 3 muncitori și ucenici la fabrica de zahăr și 4 muncitori calificați la Șantierele Navale. Dintre ei, cel mai tînăr și poate cel mai talentat, este „piticul” Ion Anghel de 15 ani, un junior înzestrat cu o remarcabilă forță fizică, cu multă îndemnare în conducerea balonului și cu un pronunțat simț de joc. Tot atît de talentați și de muncitori sînt și ceilalți juniori, în special Vasile Gheorghiu, Alexandru Ghiță, Gheorghe Mircea (căpitanul echipei), Ion Doruleț și Petre Dragomir. Cu toții însă, nu sînt decît la începutul alfabetului fotbalistic. Au câștigat „Cupa Orașelor” prin rezistență și dirigență, dar tehnic și tactic au dovedit că au de învățat mai mult de cît orînd.

INFORMAȚII Pronosport

Miercuri 16 noiembrie o nouă etapă a Campionatului cat. A și campionatului echipelor de tineret la fotbal și odată cu aceasta și un nou concurs special PRONOSPORT. Spre deosebire de concursurile speciale de pînă acum, dat fiind faptul că primele XII meciuri ca și primele două meciuri de rezervă se dispută miercuri după amiază, participanții vor avea ocazia să știe încă de

miercuri seara dacă au reușit sau nu să obțină premiul I, II sau III. Fără îndoială că acest concurs a trezit un viu interes cu atît mai mult cu cît la ultimul concurs special Pronosport (cel din 26 octombrie) nici un participant nu a indicat 12 rezultate exacte! Va reuși vreunul de data aceasta? Concursul special PRONOSPORT din 16 noiembrie se încheie miercuri la ora 12 în Capitală.

În urma trerii celor 611.860 buletine depuse la concursul PRONOSPORT nr. 45 — etapa din 13 noiembrie 1955, au fost găsite:
6 buletine cu 12 rezultate exacte.
204 buletine cu 11 rezultate exacte.
2.127 buletine cu 10 rezultate exacte.
Omologarea concursului va avea loc azi după amiază.

Despre arbitrajul în campionatul de lupte

Ca urmare a unei hotărâri a Biroului Comisiei Centrale de lupte, la reuniunile ediției din acest an ale campionatului republican pe echipe au fost delegați numai arbitri neutri, renunțându-se la serviciile antrenorilor formațiilor participante în concurs. Aplicarea acestei hotărâri a fost mult ușurată de faptul că numărul reuniunilor pe etapă a fost redus. În acest fel s-a putut face față concursului, în general, în bune condiții, chiar cu numărul restrâns de arbitri nelegați de interesele unui colectiv sau altul din campionatul republican. Utilizarea arbitrilor „neutri” a înlăturat, în primul rând, suspiciunile care se nășteau ori de câte ori arbitra unul dintre antrenorii formațiilor interesate. În al doilea rând s-a ajuns chiar la un serios progres calitativ. În marea lor majoritate, deciziile au fost date în unanimitate. Contestății asupra deciziilor au fost foarte puține și rezolvate imediat, fie de arbitri principali ai reuniunilor fie de către Biroul Comisiei Centrale. S-au evidențiat o serie de arbitri ca V. Borșan (Cluj), M. Tupicică (București), A. Tătaru (Brăila), I. Schimerling (Timișoara), P. Traian (Timișoara) și alții.

S-au înregistrat și unele lipsuri și greșeli în munca arbitrilor. Unii au răspuns sarcinilor trasate de către Comisia Centrală prin neaprecierea la concursuri (L. Beladi-Oradea), alții au făcut greșeli nepermise, care contravin regulamentului. Astfel, arbitrul Meszaros din Reșița, arbitru la Baia Mare, a dat o decizie contrară realității în meciul I. Crisnic—L. Lapșanschi. El l-a declarat învins prin tuș pe I. Crisnic, deși adversarul acestuia întrebunțase o acțiune nereglementară (pedică). În loc să ceară avizul a cel puțin unul dintre arbitri de margine când a acordat victoria lui Lapșanschi, el s-a pripit și a dat decizia greșită de care am amintit. În plus, deși s-a atras atenția asupra greșelii și a necesității continuării meciului și a sancționării lui Lapșanschi (care contravenise regulamentului), Meszaros a persistat în atitudinea sa, menținând rezultatul fals. Tot Meszaros, la sfârșitul meciului I. Corneanu-T. Vlăh, a fost pe cale să declare învingători pe... amândoi concurenții. El a vrut să dea această „decizie” ca să fie pe placul unei părți din public.

O altă decizie greșită a dat arbitrul E. Finkelstein (Lugoj), care în general a corespuns în întrecerile campionatului republican — în meciul M. Strulovici—A. Varga. Fiind arbitru principal, Finkelstein a schimbat decizia dată de toți trei arbitri meciului amintit în favoarea lui A. Varga. Or, regulamentul este categoric în această privință: deciziile date în unanimitate nu pot fi schimbate și nici contestate.

Acestea au fost greșelile cele mai evidente, în afară de unele slăbiciuni care nu au influențat rezultatele. În privința greșelilor grave semnalate mai sus, Biroul Comisiei Centrale va lua desigur măsurile necesare. Este de dorit însă ca arbitrii să-și ridice necontenit nivelul lor profesional, iar în lumile de pauză competițională comisii locale să organizeze cursuri pentru ridicarea de noi cadre de arbitri.

Campionatul republican de box pe echipe

Din nou greșeli grosolane de arbitraj la București

Pare-se că nu le-au folosit la nimic arbitrii de box nici semnalele critice ale ziarului nostru, care dădeau în vileag greșelile tot mai dese săvârșite în conducerea luptei în ring, nici ședințele de analiză ținute la colegiul antrenorilor sau la comisia de box, de vreme ce s-au putut întâmpla atâtea grave erori sîmbătă seara la reuniunea de box din sala Floreasca.

„Ziua bună se cunoaște de dimineață. Iar modalitatea de a arbitra a tov. D. Dimulescu s-a făcut vizibilă din primul meci. „Urmărindu-l” cu perseverență pe Mircea Mihai (P.-Fl. r.) și sancționându-l de două ori (a doua oară pentru... lovituri cu capul, pe care noi și spectatorii nu le-am văzut), D. Dimulescu a oprit lupta din repriza a III-a, proclamându-l învingător pe Simion Gh. (Metalul) prin descalificarea adversarului. Complet injust!

A urmat o nouă partidă. În care nedreptății avea să fie — și de data aceasta — un boxer din combinația Progresul-Fl. roșie: întîlnirea a fost arbitrată tot de tov. D. Dimulescu. Ce s-a întîmplat de data aceasta în ring a fost de-a dreptul ridicol și penibil. Niță (P.-Fl. roșie) și Toma Tudor (Metalul) au angajat după un minut de „studiu” o luptă înverșunată, epuizantă. S-au schimbat tot timpul lovituri dure. Toma Tudor abia își mai menținea echilibrul și toți așteptau din moment în moment ca el să cadă sau să abandoneze. Nu s-a întîmplat însă nici una nici alta. Dimpotrivă. A intervenit tov. D. Dimulescu, care i-a dat un avertisment lui Niță Nicolae pentru lovituri cu „mănușa deschisă”. Curios e faptul că arbitrul a „văzut” loviturile cu „mănușa deschisă” numai la Niță Nicolae, când în vîrtul luptei devenise vizibil faptul că ambii adversari uzau uneori de astfel de lovituri. N-a trecut mult și în clipa când Toma Tudor, la capătul rezistenței, era gata să cadă, arbitrul Dimulescu a intervenit iarăși. A oprit lupta și l-a ridicat mina în sus lui Toma Tudor, proclamându-l... învingător prin desca-

lificare. În sală au izbucnit proteste. Nimeni nu pricepea cum ajunsese arbitrul la această concluzie. Mai târziu s-a aflat că juriul mai dăduse ambilor boxeri un avertisment pentru lovituri incorecte. Dar de acest avertisment nu știa decît... juriul. Hotărîrea arbitrilor nu fusese anunțată la microfon și deci pugiliștii nu aveau de unde să afle că fuseseră avertizați. În fața protestelor, arbitrul principal, I. Firu, a anunțat decizia de „non combat”, rectificînd apoi că ambii boxeri au fost... descalificați. Metalul a făcut contestație și a cîștigat pentru că litera regulamentului spune clar că hotărîrea luată de arbitru în ring e fără apel.

Discutabile mai sînt, de asemenea, deciziile din meciurile D. Prunoiu — A. Olteanu și Maximilian Biedl — Dănilă Done. Atît Prunoiu cît, mai ales, Maximilian Biedl, merita victoria. S-a găsit însă și aci un judecător — N. Albu — care, în întîlnirea Biedl — Dănilă Done, l-a dat învingător pe... Done (!?)

Toate aceste erori flagrante, toate aceste decizii care contravin realității din ring, ne fac să tragem concluzia că arbitrii-judecători nu se străduiesc să învețe din greșelile anterioare. Noi cerem din nou, pe această cale, sancționarea severă a tuturor abaterilor.

G. MIHALACHE

La Brăila, meciuri de calitate, dar și nelipsite decizii eronate

Întîlnirea de la Brăila dintre prima și ultima clasată, Oasa Centrală a Armatei și combinația Voinea-Constructorul, s-a caracterizat printr-o aprigă dispută pentru victoria finală. Înverșunarea cu care fiecare boxer și-a apărut șansele n-a depășit însă decît rareori limitele cerute de regulament.

Cele mai bune aprecieri merită tinerii pugiliști de categorie semi-mioră Vasile Czegely (CCA) și Mircea Miclăuș (CV). Czegely, care s-a impus nu de mult atenției printr-o remarcabilă victorie în dauna fostului campion Dănilă Done, s-a făcut remarcat și de astădată, datorită boxului său elegant, de la distanță. Miclăuș i-a servit o replică excelentă. Foarte bună a fost și evoluția campionului repu-

blican Emil Cișmaș (CCA). El a dispus categoric de talentatul Mîțăde Casacopol (CV). În ordinea firească a evidențierilor se situează apoi tînărul pugilișt gătăean Georgică Popa (CV). El a luptat cu multă hotărîre împotriva lui Toma Ilie (CCA), deși a abuzat uneori de lovituri laterale. În repriza a II-a Toma Ilie, recepționînd în plin o lovitură la bărbie, a fost mîmărat pînă la 8. Georgică Popa s-a arătat un element cu mari perspective. „Note bune” trebuie să răsplătească și comportarea experimentaților boxeri Ion Zlătaru (CV) și Vasile Tiță (CCA). Primul a izbucnit să-și ia o meritată revanșă asupra campionului republican Victor Schiopu (CCA), după un meci în care s-a priceput să înșele tactica de „așteptare” a acestuia, trimișind multe „serii” la corp, iar Vasile Tiță a punctat calm și eficient în meciul cu Laurențiu Halmagy (CV), obligîndu-și adversarul să abandoneze. Chiar și Virgil Mitrache (CGA) a apărut mult schimbat în bine. El a lovit de astădată mai clar și s-a arătat preocupat întotdeauna de problema tacticii. Șerbu Neacșu (CCA) și O. Cloacan (CV) au oferit o întrecere palpitantă, dură și echilibrată.

Singura notă discordantă a reuniunii a fost semigreul Adolf Cristea (CV). El a practicat un box complet dezordonat, abundînd în tîneri, împingeri, lovituri cu mănușa deschisă și altele. Slab au boxat Victor Schiopu (CCA) și Iosif Schwartz (CV).

Din păcate, nici această întîlnire, remarcabilă din punct de vedere al comportării boxerilor, n-a fost scutită de erori de arbitraj și în acordarea deciziilor. Decizia de meci din meciul Czegely-Miclăuș îl dezavantajează flagrant pe primul. Greșite sînt și deciziile din meciurile Toma-Popa și Mitrache-Schwartz. Autorii deciziilor în chestiune sînt judecătorii A. Kevorkian și M. Rădulescu. V. Dumitrescu a arbitrat bine în ring, dar își are partea sa de vină în deciziile Toma-Popa și Mitrache-Schwartz. Arbitrul A. Kevorkian a greșit în meciul V. Galeș-A. Cristea în care trebuia să-l descalifice pe ultimul pentru box nereglementar. Organizarea a fost bună, contribuind la reușita acestei întîlniri.

M. GODEANU

FINALELE CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE SCRIMĂ PENTRU JUNIORI

Duminică, la Ploești a avut loc una dintre cele mai importante întîlniri din cadrul campionatului categoriei B la scrimă. Flacăra Ploești a întîlnit frunța clasamentului, Progresul Tg. Mureș. Lupta, la toate cele trei arme și în special la floretă băieți și sabie, a fost foarte echilibrată, terminîndu-se cu scoruri la limită. Victoria la floretă băieți a revenit Flăcării Ploești cu 9-7, Progresul Tg. Mureș fiind pentru prima dată învins în această competiție. La sabie, scorul a alternat în favoarea celor două formații, însă în ultima parte a meciului, sabrierii Progresului și-au impus superioritatea și au cîștigat cu 10-6. Tot cu acest scor a luat sfîrșit și întrecerea de floretă fete cîștigată de echipa Progresul. Colectivul Flacăra Ploești a organizat foarte bine această importantă întîlnire. (Florin Albu corespondent).

La Sibiu, Flamura roșie din localitate a primit vizita floretiştilor și sabrierilor de la Progresul Oradea. Oaspeții au cîștigat cu 9-7 meciurile masculine de floretă

și sabie, iar la floretă fete întîlnirea a luat sfîrșit cu un scor nedecis (8-8).

*

Cea mai importantă competiție rezervată scrimierilor juniori din țara noastră a ajuns în stadiul final. După ce juniorii din diversele orașe ale țării s-au întrecut pentru stabilirea campionilor regionali, la 18 noiembrie va începe la orașul Stalin finala pe țară a acestui campionat individual. În toate edițiile de pînă acum, finalele campionatului republican de juniori s-au bucurat de un mare succes organizatoric și au demonstrat progresul continuu al tinerilor elemente. Urmărind lista înscrierilor pentru finala din acest an constatăm prezența multor elemente de primă categorie, unii dintre ei chiar componenți ai lotului republican. Astfel stînd lucrurile, este de așteptat ca între 18 și 20 noiembrie, la Orașul Stalin, să se desfășoare o întrecere de înalt nivel tehnic, la capătul căreia — așa ca și în trecut — se vor impune noi elemente cu mari perspective.

Finalele campionatului republican sînt organizate de comisia centrală de scrimă cu sprijinul comitetului C.F.S. Orașul Stalin și al comisiei locale de scrimă. Întîlnirile vor avea loc în sala Institutului Mecanic din centrul orașului, după următorul program: 18 noiembrie — floretă băieți, 19 noiembrie — floretă fete, 20 noiembrie — sabie. Sînt înscriși aproape 80 de juniori, reprezentînd orașele București, Oradea, Tg. Mureș, Carei, Lugoj, Sibiu, Ploești, Timișoara, Orașul Stalin, Satu Mare și probabil Craiova și Arad.

Asociația Știința a cîștigat „Cupa 7 Noiembrie” la tenis de masă

Întrecerile de tenis de masă din cadrul „Cupei 7 Noiembrie” desfășurate în Capitală la probele pe echipe seniori, juniori și junioare, au luat sfîrșit. În turneul final al formațiilor masculine, victoria a revenit reprezentanților primei echipe a colectivului Știința Invățămînt, iar pe locurile următoare s-au clasat în ordine Voința Lemn Mobilă II, Știința Invățămînt II, Voința Lemn Mobilă I, Flamura roșie comerț II și Avîntul Iprofil.

La echipe juniori, locul I a fost ocupat de formația Voința Lemn Mobilă I, urmată de Știința Invățămînt, Locomotiva I.C.C.F., Voința Lemn Mobilă II și Progresul O.M. La echipe junioare, Știința Invățămînt a fost învingătoare.

Ultimele probe: simplu juniori și junioare vor avea loc vineri după-amiază în sala colectivului Progresul 2 din bd. Republicii nr. 5.

Indiferent de rezultatul acestor jocuri, clasamentul interesant din cadrul acestei tradiționale competiții a luat forma definitivă. El se prezintă astfel: 1. Știința; 2. Voința; 3. Avîntul; 4. Flamura roșie, 5. Progresul; 6. Locomotiva. „Cupa 7 Noiembrie” la tenis de masă din Capitală a fost cîștigată deci de asociația Știința.

VALERIU CHIOȘE

Concurs

de orientare turistică la „Cota 1500”

45 de concurenți și 25 de oficiali și-au dat întîlnire vineri seara la cabana „Cota 1500” din munții Bucegi: erau concurenții și oficialii ce luau parte la un concurs interregional de orientare turistică de gradul III, organizat de Direcția de Turism și Excursii din C.C.S. în cinstea celui de al doilea Congres al P.M.R.

Concursul, care a avut o etapă de zi și una de noapte, a pus la grea încercare în special cunoștințele tehnice ca și pregătirea fizică a celor 15 echipe care au luat startul, deoarece traseul a străbătut numeroase puncte foarte dificile. Etapa de zi s-a desfășurat între cabana „Cota 1500” — Valea Zgarburii — Plaiul Colții lui Barbeș — Valca Dorului, în limita sa cea mai sudică. Întorcîndu-se de acolo, concurenții au străbătut din nou Valea Zgarburii în apropiere de Sinaia și, în partea finală a traseului, au urcat în regiunea carierelor de piatră, unde a avut loc și sosirea.

Dificultatea parcurgerii traseului a crescut și datorită faptului că hărțile puse la îndemîna concurenților pentru orientarea lor pe teren erau incomplete, ei fiind astfel obligați să parcurgă distanțele cuprinse în „petele albe” de pe hartă folosindu-se numai de busole și altimetre. De asemenea, harta principală nu avea trecută scara la care era lucrată, ea puțînd fi calculată numai raportînd-o la o altă hartă pe care era trecut traseul.

Traseul de noapte a avut ca punct de plecare sosirea din cel de zi. Astfel că, pornind din dreapta carierelor de piatră, traseul atinge o serie de cote dificile, taie din nou Valea Zgarburii la un baraj de colectare și urcă pe la Izvorul lui Davila. De aci, pentru a se evidenția valoarea pregătirii tehnice a fiecărui concurent, echipa a fost împărțită: fiecare echipier a trebuit să plece pe alt drum, regruparea făcîndu-se la cabană, unde era și punctul final al acestei etape. În ciuda dificultăților acestui traseu, care au crescut și datorită unei perdele de ceață, care se lăsase, etapa de noapte a fost parcursă foarte bine de concurenți, care au dovedit cu acest prilej nu numai înaintate cunoștințe tehnice în folosirea busolei, altimetrului, hărții, etc., dar și o mare tenacitate și voință de luptă. Datorită rezultatelor realizate numeroase echipe au săltat multe locuri în clasamentul general, așa cum de pildă s-a întîmplat cu echipa orașului Sibiu.

Față de nota generală a concursului, care s-a ridicat la 1170 puncte, rezultatele tehnice înregistrate de primele trei echipe sînt foarte bune. Diferența de puncte realizată în minus se datorește, în special, depășirii timpului determinat dintre diferitele puncte de control instalate pe traseu ca și neridicării tuturor posturilor „mute”. Astfel, postul „mut” denumit „cap de miel” așezat pe o porțiune foarte dificilă, nu a fost ridicat decît de o singură echipă, cea a regiunii Timișoara.

Concursul a evidențiat numeroase echipe care deși nu s-au prezentat cu cei mai buni cunoșcători ai turismului au ocupat totuși locuri bune. Astfel trebuie evidențiată echipa regiunii Hunedoara, cea mai tînără din concurs, care deși a fost handicapată de lipsa de experiență a ocupat un loc bun. De asemenea, trebuie notat locul bun ocupat de echipa regiunii Pitești, care s-a prezentat la concurs fără altimetru, un instrument indispensabil față de duritatea acestui concurs.

Primele trei echipe clasate, pe lîngă cupele respective, au primit ca premii din partea organizatorilor rucsacuri, treninguri și cutii pentru hrană.

Iată rezultatele înregistrate: 1. Regiunea Stalin (Ion Marcus, Gh. Constantin, Gustav Weissörtl) 980 p.; 2. București I (Alexandru Neagu, Dinu Bratosin, Eugen Chesaru) 970 p.; 3. Timișoara (Ioan Mayer, Carol Mulfiz, Erich Gian) 930 p.; 4. Oradea (Zoltan Hompof, Sarköze Ștefan, Dan Ion) 884 p.; 5. Cluj (Tordai Zador, Hanneinheim Gerhard, Török Gabriel) 832 p.; 6. Arad 819 p.; 7. București II 808 p.; 8. Pitești 801 p.; 9. Orașul Sibiu 771 p.; 10. Craiova 674 p.; 11. Iași 661 p.; 12. Hunedoara 626 p.; 13. Ploești 529 p.; 14. R.A.M. 432 p.

MIRCEA TUDORAN

Finala celui de al VIII-lea campionat de șah al R. P. R.

(urmare din pag. 1-a)

C:a2, 19. b7 Tb8, 20. Cc5 Cc3, 21. Td4 Ca4, 22. Ta4 Rg7, 23. Re2 Thd8, 24. Tb1 negru cedează.

Halic și Volcufescu au căzut de acord asupra remizei încă la mutarea 16-a, iar Urseanu și Rădulescu l-au imitat trei mutări mai tîrziu.

A treia partidă consecutiv este tratată combinativ de către Reicher, care pare să-și fi găsit, în sfîrșit, stilul potrivit de joc. Reicher (cu negrele) s-a descurcat excelent în complicațiile care au

survenit în partida sa cu Costea, a cîștigat doi pioni, intrerupînd într-o poziție evident superioară.

Manevre lungi, blocade și străpungeri, iar în cele din urmă o uriașă criză de timp au caracterizat întîlnirea vechilor rivali și prieteni, Seimeanu și Samarian. În mijloc de partidă, Samarian a avut inițiativa dar spre sfîrșit, Seimeanu jucînd mai bine în criză de timp, a eliminat amenințările negrului și la intrerupere cîștigă un pion păstrînd șanse mai bune.

O partidă grea, pozițională, au jucat între ei cei doi Alexandrescu. Romulus cu albele a încercat cîteva incursiuni parate de tonacele Gică. Totuși la intrerupere,

primul are un ușor avantaj, dificil de realizat după părerea noastră. Crețulescu are un final cîștigat în intrerupta cu Drimer.

După aceste trei runde este greu de alcătuit un clasament, deoarece multe partide sînt intrerupte și vor fi reluate azi dimineață începînd de la orele 8,30 în aula bibliotecii centrale universitare. Joi dimineață turneul continuă cu runda a IV-a care programează următoarele întîlniri: Samarian—Troianescu, Voiculescu — Bălănel, Seimeanu — Halic, Szabo — Ghițescu, Günsberger — Urseanu, Rădulescu — Ciociltea, Rusenescu — Crețulescu, Drimer — R. Alexandrescu, G. Alexandrescu — Costea și Reicher — Breazu.

VALERIU CHIOȘE

Conferința pe țară a Comisiei Centrale de Schi

În zilele de 12 și 13 noiembrie a avut loc la sediul Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport conferința pe țară a Comisiei Centrale de Schi. Cu acest prilej, tovarășul Anton Netolinschi, vice-președinte al Comisiei Centrale de Schi, a dat citire raportului de activitate al acestei comisii pe ultimul an, după care participanții la conferință au ascultat rapoartele de activitate ale asociațiilor Voința și Avântul precum și cele ale comisiilor de schi ale regiunilor Hunedocara și Regiunii Autonome Maghiare.

Din cuprinsul raportului Comisiei Centrale de Schi a reieșit că în anul care a trecut, pe lângă o serie de realizări această comisie a avut numeroase lipsuri, mai ales din cauza unei defectuoase legături între Biroul Comisiei Centrale și comisiile locale. În același timp, raportul a scos în evidență lipsa de preocupare a Comisiei Centrale pentru activitatea de masă. Biroul Comisiei Centrale de Schi s-a preocupat în mod deosebit de activitatea schiului în Poiana Stalin dar a neglijat și aici să-i îndrume în suficientă măsură pe sportivii frunțași și pe antrenori, nereușind, în același timp, să mobilizeze pe tovarășii care se preocupă de activitatea Combinatului sportiv de la Poiana Stalin.

Dar lipsurile din activitatea Comisiei Centrale, reflectate în întreaga activitate a schiului din țara noastră au fost arătate și mai pe larg de către participanții la conferință, care au luat cuvântul în timpul discuțiilor. Probleme interesante a ridicat tovarășul Ion Jianu, reprezentant al Comisiei de Schi a regiunii Timișoara. Vorbind de activitatea schiului în această regiune, tovarășul Jianu a arătat că aceasta se desfășoară în jurul Reșiței și că acolo se depun eforturi serioase pentru dezvoltarea acestei discipline sportive. În anul care a trecut, au fost făcute la Reșița numeroase amenajări și ele vor fi continuate și în acest sezon, astfel ca sportivii care practică schiul să aibă cele mai bune condiții. Accentuăm asupra acestui lucru pentru că trebuie evidențiată, într-adevăr, munca tovarășilor de la Reșița care, cu mijloace locale și reușind să mobilizeze diferitele organe din localitate, au reușit să ducă o rodnică activitate în popularizarea schiului, în crearea de condiții cât mai bune pentru practicarea acestuia. Probleme interesante au prezentat și tovarășii Mihai Bota, Virgil Teodorescu, Dragoș Hadri-

că, Gheorghe Epuran, Vintilă Cristescu ca și maestrul sportului Mihai Biră și Gheorghe Cristoloveanu. Maestrul sportului Mihai Biră s-a ocupat de problema schimbului de experiență între antrenori și sportivii frunțași, de împărțirea cunoștințelor căpătate cu prilejul deplasărilor în străinătate, de publicarea materialelor de tehnică. Maestrul sportului Gheorghe Cristoloveanu a discutat despre problema pregătirii sportivilor frunțași, de condițiile pe care le au, de obținerea unui standard internațional. Vorbind din partea asociației Flamura roșie, profesorul Virgil Mazilu a adus date foarte interesante în legătură cu felul în care asociațiile sportive folosesc fondurile afectate schiului. Participanții la conferință au criticat cu asprime pe conducătorii Combinatului sportiv de la Poiana Stalin, care n-au înțeles încă adevăratul rol al acestui combinat, făcând din el mai mult un centru de turism, urmărind latura comercială, mai degrabă decât să se preocupe să facă din el o stațiune în care cei mai buni schiori ai noștri să găsească condiții optime de pregătire. Au fost aduse de asemenea sugestii interesante în legătură cu viitorul calendar al schiului, sugestii care vor ajuta, desigur, la organizarea a numeroase întreceri în diferite centre ale țării.

Iată acum numele membrilor Comisiei Centrale de Schi: Bujor Almăjean — președinte, Octavian Tuhaș — vicepreședinte, Anton Netolinschi — vicepreședinte și Anghel Vrabie, Elena Dumitrașcu, Petre Focșeneanu, Pavel Balcani, Dragoș Hadriță, Tudor Vornicu, Alexandru Arghiropol, M. Iarzergian, Virgil Angelescu, St. Stanoevici, V. Mazilu, V. Teodorescu, Graziela Nazarie, G. Chirulescu, R. Ardeleanu, Gh. Epuran, Iosif Baly, L. Groza, A. Murteanu, H. Almăjean, I. Berindei, G. Surovălă, D. Burghel, N. Avramescu, I. Oprea, V. Cristescu, D. Sulică, Dr. M. Dorel, N. Macovei, A. Frățeanu, V. Lașcu, A. Reck, A. Stern, A. Daniel, I. Jianu, P. Weintraub, M. Bota, I. Cojocar, Ghedeon Ludovic, A. Loscay.

În încheierea conferinței a luat cuvântul tovarășul Samuel Barany, directorul instruirii sportive din C.C.F.S., care a accentuat asupra sarcinilor de viitor ale Comisiei Centrale de Schi, asupra muncii pe care trebuie s-o ducă membrii acestei comisii pentru popularizarea schiului și creșterea nivelului său.

CONFERINȚA COMISIEI CENTRALE DE BOB

La sfârșitul săptămânii trecute a avut loc în clădirea Casei Centrale a Armatei conferința pe țară a comisiei centrale de bob.

Conferința a fost deschisă de către tovarășul Corneliu Mănescu, președintele comisiei centrale de bob, care a arătat importanța lucrărilor conferinței pentru bunul mers și dezvoltarea continuă a acestei discipline sportive. După aceasta tov. Aurel Bughici, vicepreședintele comisiei centrale de bob, a dat citire dării de seamă asupra activității comisiei în ultimul an.

În darea de seamă s-a arătat că în ultimul sezon boberii au obținut rezultate dintre cele mai bune, marcându-se în această direcție un progres vădit, atât în ce privește numărul echipajelor prezente la startul campionatului, cât și pregătirea fizică a concurenților. De asemenea a arătat că realizări frumoase au fost obținute și de către organizatorii, care au reușit atât la întrecerile de la Sinaia, cât și la cele de la Poiana Stalin, să ofere concurenților condiții de concurs din cele mai bune, iar spectatorilor condiții optime de vizionare și informare.

Au fost însă și multe lipsuri și acestea au survenit în primul rând din cauza muncii dezorganizate a

comisiei centrale de bob. În cadrul comisiei munca a fost dusă doar de 2-3 tovarășii, restul membrilor complăcându-se într-o totală pasivitate.

În continuare, tov. Aurel Bughici a arătat care sînt sarcinile de absolută urgență, care stau în fața comisiei centrale de bob:

— Rezolvarea tuturor problemelor de pregătire a sportivilor și a materialului în vederea Olimpiadei de Iarnă, astfel încît boberii să ne poată reprezenta țara cu cinste la aceste întreceri.

— Constituirea comisiei de organizare a concursurilor pe anul 1956, care să ia asupra ei sarcina rezolvării diferitelor probleme legate de materiale, amenajarea pîrtilor, propagandă etc.

— Studiarea posibilităților de reamenajare a pîrtilor de bob de la Sinaia și R. Vilcea, care în momentul de față necesită unele îmbunătățiri pentru a putea fi din nou folosite.

— Comisia centrală să arate asociațiilor sportive importanța recrutării de noi elemente tinere în această disciplină și îmbogățirea parcului de boburi prin resurse locale.

— Să se întocmească de către o

Activitatea echipelor noastre de baschet

Azi începe la Galați turneul final de calificare pentru campionatul republican al echipelor masculine

Întrecerile finale din cadrul turneului de calificare pentru campionatul republican pe anul 1956 încep azi, la Galați. Corespondenții noștri A. Schenkman și Gr. Birsan ne transmit că această competiție este așteptată cu mult interes de sportivii localnici. În vederea turneului, echipa locală Știința a început pregătirile de mai multă vreme, iar ultimul „examen” l-a susținut în cadrul „Cupei 7 Noiembrie”, pe care a cîștigat-o. După comportarea avută în această competiție, se pare că echipa Știința Galați are șanse serioase de a se califica.

Și celelalte participante, adică Progresul ARTA Bucu-

rești, Voința Satu Mare, Progresul I.M.F. Cluj, Știința Craiova, Voința Iași, au făcut pregătiri serioase, pentru a se prezenta în formă cât mai bună la aceste finale. Urmează însă ca jocurile înseși să confirme valoarea fiecărei echipe, să stabilească cele mai bune două formații care vor juca anul viitor în campionatul masculin de categoria A.

În vederea turneului, localnicii au făcut întense pregătiri organizatorice. Astfel sala care va găzdui meciurile a fost revizuită și în momentul de față se prezintă în condițiuni optime, pentru a primi oaspeții care se vor întrece pînă duminică seară.

Fază din meciul de baschet jucat duminică de echipele Dinamo și Știința I.C.F.: Vasiliu încearcă să-l împiedice pe dinamovistul Cojocar să paseze

Foto: GH. EPURAN

V. Smislov continuă să conducă în turneul internațional de șah de la Zagreb

ZAGREB 14 (Agerpres). — Turneul internațional de șah de la Zagreb a continuat la 12 noiembrie cu disputarea partidelor din runda 10-a. Liderul clasamentului Smislov, a jucat cu Gheller. Într-o variantă a apărării slave, Gheller, care avea albele, și-a creat șanse de atac pe flancul regelui. Partida s-a întrerupt cu avantaj de partea lui Ghel-

ler care are o figură pentru doi pionii.

Minev a pierdut la Dickstein și Filip la Porecca. Bisguer l-a învins pe Karaklajci și Gligoric pe Ivkov. Partida O'Kelly — Milici s-a terminat remiză.

În partidele întrerupte din runda 9-a s-au înregistrat următoarele rezultate: Minev — Smislov 0-1; Bertok — Pirc 1-0; Dickstein — Filip remiză.

În dimineața zilei de 13 noiembrie s-au jucat și partidele întrerupte din runda 10-a. Udovick a cîștigat la Bertok, iar partidele Trifunovici — Matanovici și Barca — Fuderer s-au terminat remiză. Gheller în continuarea partidei cu Smislov, a jucat inexact, ratînd victoria. Partida s-a întrerupt pentru a doua oară.

După zece runde, în clasament conduce Smislov cu 7 puncte și o partidă întreruptă, urmat de Dickstein, Trifunovici și Matanovici, toți cu cîte 6½ puncte.

Cicliștii iugoslavi participă la „Cursa Păcii”

BELGRAD (radio). — Federația de ciclism a Iugoslaviei și-a alcătuit calendarul intern și internațional pe anul 1956. Printre hotărârile luate se situează organizarea noii competiții interne „Turul ciclist al Iugoslaviei” care va înlocui competiția „Turul Croației și Sloveniei” și se va desfășura la sfârșitul lunii

În luptă pentru titlul de campioană sau pentru evitarea retrogradării

ÎN CAMPIONATELE REPUBLICANE mai sînt de jucat trei etape...

Pe primul loc al clasamentului celor zece echipe feminine se află tot Știința I.C.F., formație care dovedește a avea — etapă de etapă — cea mai bună pregătire și care — în consecință — se pare că va și termina în frunte campionatul.

După jocurile de duminică, ierarhia în întrecerea echipelor feminine a rămas neschimbată, clasamentul arătînd acum astfel:

1. Știința I.C.F.	15	15	0	839:561	30
2. Loc. C.F.R. Buc.	15	13	2	920:573	28
3. Constr. Buc.	15	12	3	841:599	27
4. Știința Cluj	15	8	7	699:619	23
5. Progr. Oradea	15	8	7	805:754	23
6. Pr. Tg. Mureș	15	7	8	631:653	22
7. Șt. Invăț. Buc.	15	6	9	750:865	21
8. Fl. roșie Tg. M.	15	3	12	609:786	18
9. Fl. roșie Or.	15	3	12	560:899	18
10. Progr. Arad	15	0	15	645:920	15

CLASAMENTUL CAMPIONATULUI REPUBLICAN MASCULIN

a suferit, în schimb unele modificări. În primul rând, în „plutonul” frunțașilor, unde Dinamo, din cauza diferenței de coșșaveraj — cu toată... grămada de coșuri acumulate în jocul cu Știința I.C.F. — a cedat primul loc echipei C.C.A. În rest, în fruntea și în zona lanternei, ordinea echipelor e aceeași ca în etapa precedentă. La un schimb de locuri au procedat însă Progresul Orașul Stalin — care a căzut două trepte, din cauza meciurilor cu C.C.A. și Dinamo București ce i-au fost date pierdute pentru neaprezentarea echipei de rezervă, — Știința Timișoara și Progresul Finanțe Bănci București, care au săltat cu cîte un loc. Dar cu acest... progres, Progresul F. B. București n-a ieșit totuși din cursa pentru evitarea retrogradării, cursă în care, în continuare, Locomotiva P.T.T. București, Dinamo Tg. Mureș și Știința Iași îi sînt parteneri.

Cu aceste modificări, înaintea etapei a XX-a clasamentul a căpătat următoarea înfățișare:

1. C.C.A.	20	16	4	1389:1061	36
2. Dinamo Buc.	20	16	4	1225: 918	36
3. Știința I.C.F.	19	14	5	1148:1056	33
4. Pr. Tg. M.	19	13	6	1210:1163	32
5. Dinamo Or.	19	10	9	1123:1012	29
6. Constr. Cluj	19	10	9	1077:1109	29
7. Pr. F.B. Buc.	19	9	10	1081:1116	28
8. Știința Tim.	19	6	11	972:1182	27
9. Pr. O. Stalin	21	8	13	1067:1150	27
10. L. P.T.T. B.	19	7	12	1046:1127	26
11. Din. Tg.-M.	19	3	16	1048:1224	22
12. Șt. Iași	19	2	17	993:1300	21

Echipa de juniori Metalul Energia a cîștigat „Cupa Dinamo”

Sîmbătă s-au disputat semifinalele, iar duminică finala „Cupei Dinamo”, competiție organizată pentru echipele de juniori. În finală s-au întîlnit Metalul Energia (care a dispus în semifinală de C.C.A. cu 53-48 (25-22) cu Tînarul dinamovist, care a întrecut în semifinală Progresul Finanțe Bănci cu 57-24 (33-15).

Cupa a fost cucerită de Metalul Energia, care a dispus de Tînarul dinamovist cu 43-22 (28-9).

Au început campionatele unionale de atletism

Moscova 14 (prin telefon). Duminiică, a avut loc pe stadionul Dinamo din Tbilisi festivitatea de deschidere a celei de a 36-a ediții a campionatelor de atletism ale Uniunii Sovietice. La întreceri participă 18 echipe, care au în componența lor 27 maeștri emeriji ai sportului, 151 de maeștri ai sportului și 878 de sportivi de categoria I. Timpul nefavorabil, a plouat și a suflat un vânt rece, a făcut ca rezultatele înregistrate să nu fie dintre cele mai bune.

În prima zi a întrecerilor s-au înregistrat următoarele rezultate în probele rezervate atleților: suliță: 1. Tibulenko (Ukraina) 74,81 m.; 2. Kuznețov (Leningrad) 70,30 m.; 3. Valman (R.S.S. Estonă) 67,53 m. Maraton: 1. Kuznețov (R.S.F.S.R.) 2:21,23.8; 2. Galaktionov (R.S.F.S.R.) 2:22,05.0; 3. Agrizghin (R.S.F.S.R.) 2:23,03.4. Înălțime: 1. Kașkarov (Moscova) 1,97 m.; 2. Degteareov (Mos-

cova) 1,97 m.; 3. Sitkin (Ukraina) 1,94 m.; 10.000 m.: 1. V. Kuț (Moscova) 29:47.0; 2. Jukov (Leningrad) 30:11.0; Anufriev (Ukraina) 30:11.6.

În probele feminine au fost înregistrate rezultatele: disc: 1. Ponomareova (Moscova) 56,62 m.; 2. Dumbadze (R.S.S. Gruzină) 53,32 m.; 3. Betteakova (Moscova) 50,17 m.; lungime: 1. Vinogradova (Leningrad) 6,24 m.; 2. Bezborodova (Azerbaidjan) 6,00 m.; 3. Seghen (Ukraina) 5,95 m.; ștafeta 4 x 100 m.: 1. R.S.F.S.R. 1. (Borinichenko, Korcevskaia, Misirova, Anghelivici) 47,7; 2. Leningrad 48,0; 3. R.S.F.S.R. II 48,5.

CEVA DESPRE... SERIOZITATE

Gata să plece, reprezentantul asociației Știința s-a oprit o clipă lângă ușă...

— Uite, eu plec, dar vreau să vă amintesc încă odată de concursul nostru de atletism de pe Stadionul Agronomiei. Nu cumva să rămânem fără arbitri!

— Nu vă faceți nici o grijă! Ninge, plouă, tună, fulgeră, arbitrii vin!

— Deci, putem conta! De altfel, întotdeauna am găsit sprijin, aici, la comisia orășenească. Sprijin și seriozitate. Și seriozitatea e lucrul pe care îl apreciem noi cel mai mult! ...Spre deosebire de duminica aceasta plină de soare și cu un cer ca de primăvară, cealaltă duminică, poate că vă amintiți și voi... a fost mai puțin... zimbitoare. A fost cam frig, a fost și puțină burniță, mă rog, ca în noiembrie... Poate că unora dintre arbitrii le-a venit cam greu să renunțe la căldura plăcută din casă și s-o... pornească la

ora 8 dimineața spre Stadionul Agronomiei. Dar un activist sportiv însemnează, în primul rând, un om pasionat de munca sa. Și în afară de asta, și-au luat angajamentul că vin!

Și, într-adevăr — după cum ne informează corespondentul nostru Niculaie Niculaie — arbitrii n-au făcut așa ceva. La ora 9 dimineața, ora începerii concursului, erau cu toții... la datorie, pe Stadionul Agronomiei. În schimb, nu veniseră — și nici n-au venit până la urmă — atleții și... organizatorii, care contramandând concursul, cine știe din ce motive, n-au găsit de cuviință să comunice acest lucru și comisiei orășenești de atletism.

...Asta nu înseamnă că tuși de puțin că organizatorii respectivi nu știu ce e aia seriozitate. Ba știu, apreciază acest lucru și chiar îl pretind înainte de toate de la alții!

La marea viteză

Nu știm pe de rost „adresa” pe care inspecția de handbal din C.C.F.S. a trimis-o Comitetului orășenesc C.F.S. Timișoara dar ea cuprindea, pe scurt, următoarea comunicare:

„Vă rugăm a lua legătură cu comisia regională de handbal și a ne trimite la București, până la 20 OCTOMBRIE, o analiză cit mai cuprinzătoare asupra desfășurării campionatului regional de handbal”.

Adresa, după cum se vede, n-are nimic... special și poate că v-ați și pus întrebarea: datorită cărui fapt a luat... direcția „Lovitură de pedeapsă”?

Și totuși, nu vă puteți da seama ce... zăcăminte de umor ascunde această adresă, în aparentă inofensivă!

Intr-adevăr, când credeți că au primit această scrisoare tovarășii de la Comitetul orășenesc C.F.S. Timișoara?

În ziua de 18 octombrie!

Deci, în două zile trebuiau să se îndeplinească următoarele lucruri:

1. Comitetul orășenesc C.F.S. Timișoara trebuia să convoace comisia regională de handbal
2. Comisia regională trebuia să țină o ședință.
3. Ședința trebuia să prilejuiască o analiză temeinică.
4. Analiza trebuia să fie urmată de un referat.
5. Referatul trebuia întocmit
6. Materialul trebuia să sosească la București.

Fașă de cele arătate mai sus, înseamnă că toate comitetele C.F.S. trebuie să aibă un „stoc” de analize și rapoarte la orice oră din zi și din noapte, iar oficiile P.T.T. să angajeze ca factori poștali pe... Wiesenmayer, Măgdaș, Stoescu sau alt sprinter care aleargă „suta” sub 11 secunde!

Doar așa inspecția de handbal va putea fi servită... prompt și conștiincios!

MECI DE LUNGĂ DURATĂ

Timpul regulamentar trecut, dar meciul de rugbi dintre Dinamo IX și Constructorul T.S.P. continua.

— Probabil că arbitrul a marcat timpul pierdut prin cele două opriri ale meciului și-au zis spectatorii, uitându-se la ceasornicele lor care arătau min. 43 de joc.

Dar iată că mai trecu un minut și arbitrul Constantin Diamand-Naie tot nu fluieră sfârșitul jocului.

— Poate că a marcat și timpul trecut în schimbările de jucători!

Cum însă întâlnirea continua să se desfășoare, iar arbitrul nici măcar nu se uita la ceas, ca și cum partida ar fi fost abia la... început, unii spectatori au început să strige:

— „Timpul, arbitru! Timpul!” Degeaba: cele două echipe jucau mai departe. Când au văzut că e minutul 48 de joc (la

rugbi, după cum se știe, o repriză durează 40 minute) și tot Diamand tot nu se gîndește să fluiera, mai mulți oficiali, printre care inspectorul Denichi din C.C.F.S., observatorul Comisiei Centrale Finescu, antrenorul echipei Dinamo și chiar... arbitrii de margine au atras atenția arbitrului principal că timpul de joc trecut de mult. Dar și intervențiile lor n-au avut nici un efect. Dimpotrivă, arbitrul Diamand s-a... supărat și a făcut semn să fie lăsat în pace, fiindcă ceasul lui — și numai ceasul lui — merge perfect:

„Și repriza a finit... 65 de minute! Naroc că ceasul too. Diamand tot „mergea” oarecum, altfel poate că stăteam și acum pe stadion, tot așteptînd fluierul arbitrului...”

JACK BERARIU
GEORGE MIHALACHE

PE SCURT

Trei țări și anume Antilele olandeze, Salvador și Lichtenstein au refuzat invitația.

Echipa reprezentativă de fotbal a Birmaniei care întreprinde un turneu în R.P. Chineză a susținut o întâlnire cu echipa selecționată a orașului Wuhan. Oaspeții au obținut victoria cu scorul de 2-2. La întâlnire au asistat 30.000 de spectatori.

În R.P. Polonă a început sezonul de hochei pe gheață. Primul meci oficial s-a disputat la 23 octombrie, la Varșovia, între o selecționată locală și echipa cehoslovacă Kridla Vlasti. Hocheiștii polonezi au câștigat cu scorul de 7-3 (3-1; 1-2; 3-0).

În momentul de față se turnează la Budapesta un film de scurt metraj în care antrenorul maghiar Igloi arată metodele folosite în antrenarea recordmanilor mondiali Iháros, Tabor și Rozavölgyl.

Cunoscutul halterofil american de categoria grea Paul Anderson a obținut recent un nou record mondial în proba de aruncat cu ambele brațe. Participînd în cadrul unui con-

curș organizat la Bagdad el a obținut performanța de 297,5 kg. Vechiul record al lumii 198 kg. l-a aparținut tot lui.

Inoțitoarea olandeză Mary Kok a stabilit recent două performanțe de valoare mondială: la 400 m. liber — 5:05,5, iar la 100 m. flutiere — 1:14,4.

Un număr de 36 atleți sovietici se vor antrena în luna decembrie în R. P. Chineză.

Echipa amatoare de box a S.U.A. a întrecut recent la Stockholm cu 12-8 o reprezentativă combinată alcătuită din cei mai buni boxeri suedezi și finlandezi.

În cadrul unui concurs athletic desfășurat duminică la Znojmo, (R. Cehoslovacă) mărșăritorul cehoslovac Ladislav Moc a stabilit un nou record mondial în proba de 50 km. marș cu timpul de 4h. 27'28". Vechiul record oficial era de 4h. 29'58" și aparținea suedezului J. Ljunggren din anul 1953.

FOTBAL PESTE HOTARE

FOTBALIȘTII DIN R. D. GERMANĂ ÎN FAȚA UNUI DIFICIL EXAMEN

Cu toate că la 27 noiembrie reprezentativele A și B ale R. D. Germane susțin întîlniri deosebit de dificile în compania reprezentativelor R. P. Bulgaria, duminică, s-a desfășurat o nouă etapă a campionatului R. D. G. Așa cum ne transmite corespondentul nostru Gerhard Lerch din Berlin, meciurile care au avut loc duminică au constituit o bună verificare a jucătorilor selecționați. În plus, la Berlin, selecționata echipelor Dynamo-Vorwärts a întîlnit echipa sovietică Dinamo Kiev cu care a reușit un rezultat egal (2-2). Meciurile cu echipele selecționate ale Bulgariei sînt așteptate cu mare interes.

Iată rezultatele înregistrate în etapa de duminică a campionatului R. D. Germane: Wismut Karl-Marx-Stadt — Empor Rostock 0-0, Einheit Dresden-Turbine Erfurt 0-1, Lokomotive Stendal-Rotation Babelsberg 0-6, Rotation Leipzig-Weisse 0-1, Motor Zwickau — Chemie Karl-Marx-Stadt 5-1. Iată situația primelor clasate:

Empor Rostock	11	6	3	2	20:12	15
Wismut K. M. St.	10	5	4	1	23:12	14
Motor Zwickau	11	6	2	3	31:19	14
Turbine Erfurt	11	5	3	3	15:11	13

CAMPIONATUL ITALIAN A FOST ÎNTRERUPT

La 27 noiembrie se va desfășura dubla întîlnire dintre reprezentativele R. P. Ungare și Italiei. La Budapesta se vor întîlni reprezentativele A, iar la Livorno echipele secunde ale celor două țări. În vederea acestor meciuri, lotul fotbalistilor italieni se pregătește, cu începere de la 14 noiembrie, sub conducerea fostului internațional dr. Alfredo Foni. În scopul unei cit mai bune pregătiri campionatul italian a fost întrerupt pînă la 4 decembrie.

În etapa a 9-a disputată duminică, în campionatul italian au fost înregistrate următoarele rezultate: Atalanta-Spal 4-3, Bologna-Internazionale 2-3, Juventus-Genova 1-0, Milan-Laurussi 0-0, Lazio-Torino 0-1, Novara-Fiorentina 1-1, Padova-Triestina 4-0, Sampdoria-Napoli 3-0, Pro Patria-Roma 3-5. Iată c.a.samentul primelor cinci echipe:

Fiorentina	9	5	4	0	17:5	14
Internazionale	9	6	1	2	18:9	13
Torino	9	4	3	2	11:6	11
Roma	9	2	7	8	18:13	11
Sampdoria	9	5	1	3	15:15	11

LUPȚĂ STRINSĂ ÎN CAMPIONATUL AUSTRIEI

În etapa a 10-a a campionatului austriac desfășurată duminică s-au înregistrat următoarele rezultate: F. C. Wien-Grazer A. C. 1-4, Stadlau-Simmering 2-4, Admira Wien-Rapid 3-5, Austria Viena-Austria Graz 9-1, Vienna-Wiener Sport-klub 2-0, Austria Salzburg-Wacker 0-1, Sturm Graz-Kapfen-

berg 3-3. Iată clasamentul primelor cinci clasate:

Viena	10	7	2	1	40:10	16
Wacker	10	7	2	1	27:12	16
Rapid	10	7	2	1	30:18	16
Austria Viena	10	7	1	2	30:12	15
Wiener Sp.-klub	10	4	4	2	20:20	12

După cum se vede, lupta pentru primul loc este deosebit de strînsă. Cu trei etape înainte de sfîrșitul turului trei echipe sînt la egalitate de puncte, iar Austria Viena se apropie amenințător de plutonul celor trei frunțași.

PROPUNEREA FEDERAȚIEI SUEDEZE CU PRIVIRE LA FORMULA DE DISPUTARE A CAMPIONATULUI MONDIAL — EDIȚIA 1958

Federația suedeză de fotbal, țară organizatoare a campionatului mondial de fotbal — ediția 1958, a trimis Biroului Executiv al FIFA un proiect cu privire la formula de organizare a campionatului mondial din 1958. În proiect se arată că țările participante vor trebui să se înscrie pînă cel tîrziu la 1 martie 1956. Meciurile eliminatorii din cadrul grupelor vor fi organizate între 1 ianuarie 1957 și 31 decembrie 1957. În turneul final se vor califica 16 echipe. 14 echipe se vor califica din cadrul grupelor respective iar celelalte două vor fi: Suedia — țară organizatoare și R. F. Germană, cîștigătoare ultimei ediții a campionatului. Cele 16 echipe finaliste vor fi împărțite în 4 grupe (cite 4 echipe în fiecare grupă). În cadrul grupelor se va disputa un turneu, sistem campionat. Primele două echipe din fiecare serie se vor califica în turul următor care va fi eliminativ și va avea două semifinale și finale. Programarea meciurilor se va face astfel: Echipa clasată pe locul I în grupa I, va juca cu echipa clasată pe locul II, din grupa II, iar echipa de pe primul loc din grupa II, va juca cu cea de a doua clasată din grupa I. Același sistem este valabil pentru grupele III și IV.

După cum se vede, formula este identică cu cea folosită în cadrul campionatelor mondiale din 1954, formulă care s-a dovedit greșită. Nu știm dacă FIFA va fi de acord cu acest proiect, deoarece multe personalități autorizate sînt de părere că va fi elaborată o nouă formulă de disputare, diferită de cea care s-a dovedit în Elveția insuficient de edificatoare pentru stabilirea unui clasament real al celor mai bune echipe din lume.

CAMPIONATUL DE FOTBAL AL R.P.F. IUGOSLAVIA

BELGRAD (radio). — Datorită faptului că reprezentativele A și B ale Iugoslaviei au susținut în cursul săptămîinii trecute întîlniri internaționale, în cadrul celei de a 8-a etape a campionatului s-au desfășurat doar două întîlniri: Budućnost (Titograd) — Velej (Mostar) 1-1. Spartak (Subotića) — Zelezniciar (Sarajevo) 0-0.

Mîine, miercuri se dispută celelalte partide din cadrul etapei a 8-a.

Gimnastele maghiare care au întrecut reprezentativa Italiei vor evolua la București

După cum s-a mai anunțat, la sfîrșitul acestei săptămîni va avea loc în Capitala noastră dubla întîlnire internațională de gimnastică dintre reprezentativele R.P. Romine și R. P. Ungare. Duminică la Budapesta, gimnastele maghiare au susținut o întîlnire cu reprezentativa feminină a Italiei. Echipa R.P. Ungare a obținut un frumos succes, asigurîndu-și victoria cu scorul de 228,15 la 222,44. În clasamentul general individual, pe primul loc s-a clasat cunoscuta campionă Keleti Agnes. De remarcă că, primele cinci locuri au fost ocupate de reprezentantele R. P. Ungare.

Concursul internațional de natație de la Moscova

MOSCOVA 14 (prin telefon). — Duminică, în noul bazin de 50 m. din capitala Uniunii Sovietice a început un mare concurs internațional de natație, la care participă cei mai buni înotători și înotătoare din Franța, Anglia, Olanda, Suedia, Ungaria și Uniunea Sovietică.

Probele desfășurate în prima zi au fost deosebit de disputate. Proba de 100 m. spate bărbați a revenit înotătorului francez Bozon care a înregistrat timpul de 1:05,1. Pe locurile următoare s-au clasat: Magyar (Ung.) 1:06,4 și Brockway (Angl.) 1:07,6. Proba de 400 m. liber femei a revenit înotătoarei maghiare Gyengye (Ung.) cu timpul de 5:18,2. În ordine s-au clasat Vana Alfen (Ol.) 5:28,2 Helmström (Sued.) 5:28,3. Proba de 100 m. spate rezervată femeilor a revenit înotătoarei engleze Grinham cu timpul de 1:14,7. Pe locul următor s-a clasat olandeza Van Alfen cu 1:15,0 urmată de Edwards (Ang.) cu 1:15,4.

În prima zi a întrecerilor, dispute deosebit de dirze s-au înregistrat în seriile probelor de 100 m. liber și 400 m. liber bărbați. În proba de 100 m. liber s-au calificat: Babankin, Edaçji, Nikolaev, Sorokin, Komarovski (toli U.R.S.S.), Larsson (Sued.), Nyegy (Ung.), Roberts (Ang.). La proba de 400 m. liber în finală s-au calificat: Abozian, Bovici (ambii U.R.S.S.), Massera și Collignon (Franța), Erkksson și Karlsson (Suedia), Zaborski (Ung.), Mac Kichne (Ang.).

Recordmanul Europei la proba de 400 m. plat, Ardalion Ignatiev, a alergat recent la Odesa 106 de metri în 16,4 sec.

Echipa maghiară de fotbal Vöröș Lobogó va susține la 23 noiembrie la Bruxelles un meci amical cu echipa spaniolă de fotbal F. C. Barcelona, actualul lider al campionatului spaniol.

Echipa reprezentativă de baschet a Filipinelor, care se numără printre cele mai bune din lume, a părăsit la începutul lunii Manila Filipinele și va întreprinde un lung turneu în Europa și va juca în Spania, Franța și Belgia.

În cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la Londra, Lewis Luxton, vicepreședintele comitetului de organizare a Jocurilor Olimpice, a anunțat că lucrările în vederea Olimpiadei, care urmează să se desfășoare în iulie noiembrie și decembrie anul viitor la Melbourne, vor fi terminate pînă la mijlocul lunii iunie.

Din cele 83 de țări invitate, pînă acum și-au anunțat participarea 76.

La hochei pe gheață

R. Cehoslovacă — Nottingham Panthers

9-2 (3-1, 3-1, 3-0)

PRAGA, 14 (Radio). — Luni seara, reprezentativa de hochei pe gheață a R. Cehoslovace care se află în turneu în Anglia, a susținut primul meci în localitatea Nottingham unde a întîlnit echipa profesionistă formată din jucători englezi și canadieni. Echipa cehoslovacă demonstrînd un joc de înaltă valoare tehnică a dispus de

„panterele” din Nottingham cu scorul de 9-2. Punctele învingătorilor au fost realizate de: Prošek (3), Barton (2), Zabrodsky (2), Vl. Bubnik și Vac. Bubnik. Pentru învinși au marcat: Hackl și Zeimich.

Miercuri, echipa cehoslovacă susține al doilea meci la Londra în compania echipei Harringay Racers.